

पञ्चमो मयूखः

अथालङ्काराः

अलङ्कारशब्दः काव्यशोभासम्पादकानाम् अनुप्रासोपमादीनां वाचकः। अलङ्काराः काव्यं तथैव भूषयन्ति यथा स्वर्णालङ्काराः हारादयः मानवशरीरस्य शोभाम् उत्कर्षयन्ति। काव्यस्वरूपनिर्धारणप्रसङ्गेऽपि जयदेवः “सालङ्कारः” इत्युक्तवान्। अधुना अलङ्कारस्वरूपं प्रतिपादयति -

शब्दार्थयोः प्रसिद्ध्या वा कवेः प्रौढिवशेन वा।

हारादिवदलङ्कारः सन्निवेशो मनोहरः ॥ १ ॥

अन्वयः - कवेः प्रसिद्ध्या प्रौढिवशेन वा हारादिवत् शब्दार्थयोः मनोहरः सन्निवेशः अलङ्कारः।

व्याख्या - कवेः = काव्यकारस्य, प्रसिद्ध्या = परम्परया, प्रौढिवशेन = प्रगल्भकल्पनया, वा = अथवा (विकल्पार्थकम् अव्ययपदं) हारादिवत् = हारकुण्डलादिवत्, शब्दार्थयोः = वाच्यवाचकयोः, मनोहरः = रमणीयः, सन्निवेशः = निबन्धनं प्रयोगः वा, अलङ्कारः = अलङ्कारः इति कथ्यते।

भावार्थः - कवेः परम्परया प्रगल्भकल्पनया वा शब्दानाम् अर्थानां च रमणीयः प्रयोगः अलङ्कारः कथ्यते। अलङ्काराः काव्यस्य उत्कर्षहेतवः सन्ति। यथा मानवशरीरस्य बाह्यशोभासम्पादकाः हारकटककुण्डलादयः भवन्ति तथैव काव्यस्यापि ये शोभाकारकाः सन्ति ते अलङ्काराः उच्यन्ते। तेषु अनुप्रासादयः शब्दालङ्काराः उपमारूपकादयश्च अर्थालङ्काराः सन्ति। शब्दालङ्कारेषु अलङ्कारमूलकस्य शब्दस्य पर्यायः प्रयोक्तुं न शक्यते, परम् अर्थालङ्कारेषु अपेक्षितार्थबोधकः शब्दपर्यायोऽपि प्रयोक्तुं शक्यते।

विशेषः - अलङ्क्रियते अनेन इति अलङ्कारः। उक्तमपि काव्यस्य शब्दार्थौ शरीरं, रसादिश्चात्मा, गुणाः शौर्यादिवत्, दोषाः काणत्वादिवत्, रीतयोऽवयवसंस्थानविशेषवत्, अलङ्काराः कटककुण्डलादिवत् इति। साहित्यदर्पणकारेणापि उक्तं यत् - उत्कर्षहेतवः प्रोक्ताः गुणालङ्काररीतयः।

इत्थम् अलङ्काराः काव्योत्कर्षहेतवः सन्ति, काव्यरचनायाम् एते अपेक्षिताः। अलङ्कारसम्प्रदायपोषकाः आचार्याः तु एवमपि उक्तवन्तः यत् “गुणालङ्काररहिता विधवेव सरस्वती।” तथा च न कान्तमपि निर्भूषं विभाति वनिताननम्।

हिन्दी अर्थ - पूर्व के मयूखों में दोष, लक्षण तथा गुणों के निरूपण करने के बाद अब अलंकारों का निरूपण करते हैं। ‘अलं क्रियतेऽनेनेति अलङ्कारः’ इस कारणव्युत्पत्ति के अनुसार जिससे सजाया जाय उसे अलङ्कार कहते हैं। अर्थात् अलंकार शब्द शरीर शोभाजनक हार आदि की तरह काव्य शोभाधायक अनुप्रास, उपमा आदि अलंकारों का बोधक है।

शब्दालङ्कारेषु प्रथमं छेकानुप्रासनामकम् अलङ्कारं निरूपयति -

स्वरव्यञ्जनसन्दोहव्यूहा-मन्दोहदोहदा ।

गौर्जगजाग्रदुत्सेका छेकानुप्रासभासुरा ॥ २ ॥

अन्वयः - स्वर-व्यञ्जन-सन्दोहव्यूहा अमन्द+ऊह - दोहदा, जगत+जाग्रत्+उत्सेका गौः छेकाऽनुप्रासभासुरा (भवति) ।
व्याख्या - स्वराः = अच् वर्णाः अकारादयः, व्यञ्जनानि = हल्वर्णाः, ककारादीनि च, स्वरव्यञ्जनानि तेषां सन्दोहः = समूहः, तस्य व्यूहः = क्रमिकविन्यासः, आवृत्तिः इत्याशयः, स्वरव्यञ्जनसमूहावृत्तिः इत्यर्थः अमन्दो नाम अविलम्बः शीघ्रो वा, ऊहो नाम वितर्कः निर्धारणं वा, दोहा नाम दुग्धं तं ददाति इति अमन्दोहदोहदाः अविलम्बं वितर्करूपदुग्धप्रदा । अविलम्बं यस्याः स्वरूपनिर्धारणं भवति इत्यभिप्रायः । (तादृशी गौः = वाणी) जगज्जाग्रदुत्सेका = संसारे विदितोत्कर्षा, तादृशी गौः = वाणी, छेकानुप्रासभासुरा = छेकानुप्रासालङ्कारशोभिता भवति ।

भावार्थः - यत्र स्वरव्यञ्जनसमूहस्य आवृत्तिः स्यात् तत्र छेकानुप्रासनामकः शब्दालङ्कारो भवति । स्वरव्यञ्जनसन्दोहव्यूहामन्दोहदोहदा अस्मिन् एव पदे सन्दो-मन्दो, दोह-दोह, सन्दोह-मन्दोह आदि पदेषु स्वरव्यञ्जनसमूहस्य आवृत्तिः स्पष्टमेव अविलम्बमेव च प्रतीयते ।

विशेषः - छेकः = विदग्धजनः, चतुरो वा अनुप्रासः, अनु = एकदा कथनं तदनु कथनोत्तरं, त एव वर्णाः, प्रकर्षेण आस्यन्ते, इति सः - अनुप्रासः ।

रसस्य अनुगुणं प्रकर्षेण वर्णानाम् आवृत्तिमूलकः न्यासः अनुप्रासः, छैकैः = विदग्धैः, प्रयुक्तः अनुप्रासः छेकानुप्रासः । इत्थं स्वरव्यञ्जनसमूहावृत्तिमूलकोऽयम् अनुप्रासालङ्कारस्य प्रथमो भेदः यत्र अनेकेषां स्वरव्यञ्जनानाम् एकैकवारम् आवृत्तिः भवति ।

हिन्दी अर्थ - स्वर और व्यञ्जन के समूह की आवृत्ति से युक्त, एककालिक ज्ञान उत्पन्न कराने वाली तथा संसार में प्रसिद्ध उत्कर्षवाली वाणी छेकानुप्रास से सुशोभित होती है । अर्थात् जहाँ अनेक स्वर या अनेक व्यञ्जन की एक बार आवृत्ति की जाय वहाँ छेकानुप्रास होता है । जैसे इसी पद्य में 'स्वरव्यञ्जनसन्' इस अंश में अकाररूप स्वर की आवृत्ति । दोहव्यूहा - इस अंश में व्यञ्जनों की आवृत्ति है । दोहदोहा यहाँ स्वर और व्यञ्जन दोनों की आवृत्ति है । अतः यहाँ छेकानुप्रास है । यह पद्य स्वयं इस अलंकार का उदाहरण है ।

अथ वृत्त्यनुप्रासालङ्कारं निरूपयति -

आवृत्तवर्णसम्पूर्णं वृत्त्यनुप्रासवद्वचः ।

अमन्दानन्दसन्दोह स्वच्छन्दास्पद-मन्दिरम् ॥ ३ ॥

अन्वयः - आवृत्तवर्णसम्पूर्णम् अमन्द+आनन्द+सन्दोह - स्वच्छन्द-आस्पद-मन्दिरं वचः वृत्त्यनुप्रासवद् भवति ।

व्याख्या - आवृत्तः = पुनः पुनः, वर्णः = अकार-ककारादिः, सम्पूर्णं = परिपूर्णम्, आवृत्तवर्णपरिपूर्णम्, अमन्दः = अत्यधिकः, आनन्दः = हर्षः, सन्दोहः = समूहः, स्वच्छन्दं = स्वतन्त्रम् इति, आस्पदम् = आश्रयः निवासो वा मन्दिरं = गृहं भवनं वा, प्रचुरहर्षपुञ्जस्वतन्त्रनिवासभवनम् । तादृशः वचः = वचनं, वृत्त्यनुप्रासवद् = वृत्त्यनुप्रासयुक्तं भवति । वृत्त्यनुप्रासनामकोऽलङ्कारो भवति ।

भावार्थः - यत्र एकस्य अनेकस्य वा वर्णस्य अनेकवारम् आवृत्तिः स्यात् सः वृत्त्यनुप्रासः भवति । रसानुगुणा वर्णरचना वृत्तिरिति । आवृत्तवर्णसम्पूर्णम् अस्मिन् पदे पूर्वार्धे वर्ण-पूर्ण इति रेफस्य णकारस्य च उत्तरार्धे च नकार-दकारयोः अनेकधा प्रयोगः कृतः । इत्थम् अनेकवर्णानाम् अनेकधा आवृत्तिः कृता । छेकानुप्रासे तु अनेकस्य एकवारम् आवृत्तिः भवति परं वृत्त्यनुप्रासे एकस्य अनेकस्य वा अनेकवारम् आवृत्तिः जायते ।

हिन्दी अर्थ - जहाँ एक वर्ण या अनेक वर्ण की अनेक बार आवृत्ति हो वहाँ वृत्त्यनुप्रास होता है । जैसे इसी श्लोक के उत्तरार्द्ध में 'न्द' की बार-बार आवृत्ति हुई है । अतः यहाँ वृत्त्यनुप्रास है ।

अथ लाटानुप्रासालङ्कारं निरूपयति -

लाटानुप्रासभूर्भिन्नाभिप्राया पुनरुक्तता ।

यत्र स्यान्न पुनः शत्रोर्गर्जितं तज्जितं जितम् ॥ ४ ॥

अन्वयः – भिन्न+अभिप्राया पुनरुक्तता लाटानुप्रासभूः (भवति) । (यथा) यत्र शत्रोः गर्जितं पुनः न स्यात् तद् जितम् जितम् ।

व्याख्या – भिन्नाभिप्राया = भिन्नः = पूर्वकथितशब्दापेक्षया अन्यः अभिप्रायः यस्या सा भिन्नाभिप्राया = भिन्नतात्पर्या इति, पुनरुक्तता = पदानां पुनः पुनः प्रयोगता, लाटानुप्रासभूः = तत्र लाटानुप्रासः भवति ।

यत्र = यस्मिन्, पुनः = भूयः, शत्रोः = रिपोः, गर्जितं = गर्जनं, न स्यात् = न भवेत्, तत् जितम् = स विजयः, जितम् = यथार्थतया सफलम् ।

भावार्थः – यत्र पुनरुक्तपदैः भिन्नाभिप्रायः प्रकाश्यते, सः लाटानुप्रासः । यत्र जितं जितम् इति पुनरुक्तपदं, येन विजयस्य सफलतायाः अर्थस्य प्रतीतिर्भवति ।

गुजरात-प्रान्ते लाट-क्षेत्रं, लाटवासिनां प्रियोऽयम् अलङ्कारः । लाटदेशस्य कवयः अस्य प्रयोगं कृतवन्तः तस्माद् लाटजनवल्लभाद् लाटानुप्रासः उच्यते ।

हिन्दी अर्थ – जहाँ भिन्न-भिन्न अभिप्राय के प्रकाशक पुनरुक्तपद हों वहाँ लाटानुप्रास हुआ करता है । जैसे जहाँ शत्रू पुनः न गरज सके, वही जीतना जीतना है अर्थात् सफल है ।

यहाँ 'जितं जितं' यह पुनरुक्त है, किन्तु प्रथम जित पद का विजय अर्थ है और दूसरे जित पद का सफल अर्थ है । अतः दोनों पदों को भिन्नाभिप्रायक होने के कारण यहाँ लाटानुप्रास है ।

अथ स्फुटानुप्रासालङ्कारं निरूपयति -

श्लोकस्यार्धे तदर्धे वा वर्णावृत्तिर्यदि ध्रुवा ।

तदा मता मतिमतां स्फुटानुप्रासता सताम् ॥ ५ ॥

अन्वयः – श्लोकस्य अर्धे तर्धे वा यदि वर्णावृत्तिः ध्रुवा – तदा मतिमतां सतां स्फुटानुप्रासता मता ।

व्याख्या – श्लोकस्य = पद्यस्य, अर्धे = अर्धभागे, पूर्वार्धे उत्तरार्धे वा इति तस्य अर्धे इति तदर्धे = चतुर्थीशे चरणे वा, यदि वर्णावृत्तिः = यदि वर्णानां पुनः प्रयोगः वा, ध्रुवा = निश्चिता, तदा = तर्हि, मतिमतां = बुद्धिमतां, सतां = सज्जनानां, स्फुटानुप्रासता मता = स्फुटानुप्रासः स्वीकृतः । काव्यविदः तं स्फुटानुप्रासनामकम् अलङ्कारं स्वीकुर्वन्ति इति ।

भावार्थः – सामान्यरूपेण श्लोके चत्वारः चरणाः भवति । यदि तस्य अर्धभागे चतुर्थ चरणे वा अन्ते वर्णानां निश्चिता आवृत्तिः स्यात् तदा काव्यमर्मज्ञाः स्फुटानुप्रासनामकम् अलङ्कारं स्वीकुर्वन्ति । अत्र अस्मिन् एव लक्षणे पद्ये पूर्वार्धे वा शब्दः उत्तरार्धे च ताम् इति पुनरावृत्तिः । एष एव अन्त्यानुप्रासनाम्नापि ज्ञायते ।

हिन्दी अर्थ – श्लोकों के पूर्वार्ध या उत्तरार्ध में अथवा श्लोकार्ध के अर्धभाग में प्रत्येक पाद में यदि वर्णों की आवृत्ति हो तो बुद्धिमानों ने उसे स्फुटानुप्रास कहा है । वर्णावृत्ति दो प्रकार से होती है, एक तो आदि से अन्त तक वर्णों की आवृत्ति अथवा चरणों के अन्त में उसी वर्ण का रहना दूसरी आवृत्ति मानी गयी है । जैसे इसी श्लोक के उत्तरार्ध में आदि से तकार-मकार की आवृत्ति प्रथम भेद का उदाहरण है । पूर्वार्ध और पूर्वार्द्ध में वा शब्द का तथा उत्तरार्ध और उत्तरार्द्ध में ताम् पद का साम्य दूसरे भेद का उदाहरण है । इसीलिए यहाँ स्फुटानुप्रास है ।

अथ अर्थानुप्रासं निरूपयति -

उपमेयोपमानादावर्थानुप्रास इष्यते ।

चन्दनं खलु गोविन्दचरणद्वन्द्ववन्दनम् ॥ ६ ॥

अन्वयः – उपमान+उपमेय+आदौ (यदि वर्णावृत्तिः ध्रुवा तर्हि) अर्थानुप्रास इष्यते । (यथा) गोविन्दचरणद्वन्द्ववन्दनं खलु चन्दनम् ।

व्याख्या – उपमेयं = वर्ण्यं प्रस्तुतं वा, उपमानम् = अवर्ण्यम्, अप्रस्तुतम्, उपमेयं च उपमानं चेति उपमेयोपमाने तयोः

उपमेयोपमानयोः = वर्णाऽवर्णयोः यदि वर्णावृत्तिः ध्रुवा नियता, तदार्थानुप्रासः = अर्थानुप्रासालङ्कारः इष्यते। उपमेयपदे उपमानपदे च वर्णसाम्येऽर्थानुप्रासालङ्कारो भवति इति भावः। यथा - गोविन्दस्य = भगवतः श्रीकृष्णस्य, चरणयोः = पादपङ्कजयोः, द्वन्द्वं = युगलं, तस्य चन्दनं = प्रणतिः इति खलु = निश्चयेन, चन्दनं = भद्रश्रीः।

भावार्थः - यत्र उपमानोपमेययोः वर्णावृत्तिः स्यात् तत्र अर्थानुप्रासनामकः शब्दालङ्कारो भवति। यथा - चन्दनं खलु अस्मिन् उदाहरणे गोविन्दचरणद्वन्द्वचन्दनम् इति उपमेयपदं, चन्दनम् इति उपमानपदम् अत्र उभयोरेव 'न्दनम्' इति वर्णावृत्तिः विद्यते। तस्मादत्र अर्थानुप्रासनामकोऽलङ्कारोऽस्ति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ उपमेय और उपमान में यदि वर्णसाम्य हो तो वहाँ अर्थानुप्रास होता है। जैसे गोविन्द के पादपद्मद्वय की चन्दना चन्दन के समान शान्तिप्रद है। यहाँ चन्दनरूप उपमेय तथा चन्दन रूप उपमान में 'न्द' का साम्य (आवृत्ति) है। इसलिए यहाँ अर्थानुप्रास अलङ्कार है।

अथ पुनरुक्तप्रतीकाशम् अलङ्कारं प्रस्तौति -

पुनरुक्तप्रतीकाशं पुनरुक्तार्थसन्निभम्।

अंशुकान्तं शशी कुर्वन्नम्बरान्तमुपैत्यसौ ॥ ७ ॥

अन्वयः - पुनरुक्तार्थ - सन्निभं पुनरुक्तप्रतीकाशम् (भवति)। (यथा) - असौ शशी अम्बरान्तम् अंशुकान्तं कुर्वन् उपैति।

व्याख्या - पुनः = भूयः, उक्तः अर्थः यस्मिन् वाक्ये तत् पुनरुक्तार्थं, पुनरुक्तार्थेन सन्निभम् = तुल्यम्, इति पुनरुक्तार्थसन्निभम् = पुनः कथितार्थसदृशम्, इति पुनरुक्तप्रतीकाशं (भवति) = पुनरुक्तप्रतीकाशनामालङ्कारः भवति।

यथा - असौ = दृश्यमानः, शशी = चन्द्रमाः, अम्बरान्तं = आकाशमध्यम्, अंशुभिः = किरणैः, कान्तं = सुन्दरं, कुर्वन् = विदधद् उपैति = आगच्छति।

भावार्थः - यत्र अर्थः पुनः उक्त इव प्रतीयते किन्तु वस्तुतः पुनरुक्तो न भवति, पुन उक्तवद् आभास एव सञ्जायते वस्तुतस्तु अर्थभिन्नता एव भवति। यथा - अत्र अंशुकान्तम् अम्बरान्तं चेति अनयोः पदयोः वस्त्रार्थे आभासः सञ्जायते। यथा अंशुकम्, अम्बरम् इति पदम् अर्थविश्लेषणेन तद्भेदोऽपि स्फुटं ज्ञायते, अंशुभिः = किरणैः कान्तं = सुन्दरं, तथा अम्बरं = गगनमिति अस्ति।

विशेषः - अलङ्कारोऽयं पुनरुक्तवदाभास नाम्नापि ज्ञायते। एषः शब्दार्थोभयालङ्कारोऽस्ति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ ऐसे शब्द प्रयुक्त हों, जिनका अर्थ पुनः उक्त अर्थ के समान हो वहाँ पुनरुक्त-प्रतीकाश नामक अलङ्कार होता है। जैसे वह चन्द्रमा अपनी किरणों से आकाश के मध्य भाग को कान्त-सुन्दर बनाता हुआ आ रहा है। यहाँ अंशुक तथा अम्बर ये दोनों शब्द वस्त्र वाचक होने के कारण पुनरुक्तार्थ हैं। अतः यहाँ पुनरुक्तार्थ प्रतीकाश नामक अलङ्कार है। वस्तुतः अम्बर पद आकाश वाचक है।

अथ यमकालङ्कारं निरूपयति -

आवृत्तवर्णस्तवकं स्तवकन्दाङ्गुरं कवेः।

यमकं प्रथमा धुर्यमाधुर्यवचसो विदुः ॥ ८ ॥

अन्वयः - धुर्य-माधुर्यवचसः प्रथमाः कवेः स्तवकन्दाङ्गुरम् आवृत्तवर्णस्तवकं यमकं विदुः।

व्याख्या - धुर्य - माधुर्यवचसः = माधुर्यपरिपूर्ण वाचः इति। तादृशाः प्रथमाः = पूर्वाचार्याः, कवेः = काव्यकारस्य, स्तवकन्दाङ्गुरं = स्तुतिबीजप्ररोहं, कवेः प्रशंसाकारणभूतम् इति, आवृत्तवर्णस्तवकं = पुनः प्रयुक्तवर्णसमूहं, यमकं = यमकनामकम् अलङ्कारं, विदुः = कथयन्ति।

भावार्थः - यमकप्रयोगेण काव्यकाराः प्रशंसां लभन्ते। मधुरभाषिणः पूर्वाचार्याः कथयन्ति यत् भिन्नार्थबोधकस्य

वर्णसमूहस्य आवृत्तिः विधीयते तत्र यमकनामकः शब्दालङ्कारो भवति। अत्र मा-धुर्यं माधुर्यं इति वर्णसमूहस्य आवृत्तिः कृता।

विशेषः – शब्दस्य अथवा वर्णसमूहस्य पुनः प्रयोगे अर्थभेदे सति एव यमकं भवति। आवृत्तवर्णसमूहः सार्थको निरर्थको वा भवितुम् अर्हति। अत्र उलयोः इलयोः बवयोः नणयोः सविसर्गाऽविसर्गयोः च अभेदः मन्यते।

हिन्दी अर्थ – मधुरभाषी विद्वानों में श्रेष्ठ आलङ्कारिकों ने, कवि की प्रशंसा करने वाले अनेक वर्णों की आवृत्ति के समूह को अलङ्कार कहते हैं। जैसे इसी पद्य में स्तवक-स्तवक, माधुर्य-माधुर्य इन दोनों जगहों पर वर्ण समूह की आवृत्ति है। इसलिए यहाँ यमक अलङ्कार है।

इस प्रकार सार्थक और निरर्थक पदों के जोड़ों को यमक कहते हैं।

विशिष्टाकारे स्थापिताः वर्णाः विशिष्टम् आकारं प्रकटयन्ति तन्निर्मितं चित्रम् एव चित्रकाव्यनाम्ना निरूपयति-

काव्यवित्प्रवरैश्चित्रं खड्गबन्धादि लक्ष्यते।

तेष्वाद्यमुच्यते श्लोकद्वयी सज्जनरञ्जिका ॥ ९ ॥

कामिनीव भवेत्खड्गलेखा चारुकरालिका।

काश्मीरसेकरक्ताङ्गी शत्रुकण्ठान्तिकाश्रिता ॥ १० ॥

अन्वयः – काव्यवित्प्रवरैः खड्गबन्धादि चित्रं लक्ष्यते। तेषु आद्यं सज्जनरञ्जिका श्लोकद्वयी उच्यते। (राजन्!) भवत्खड्गलेखा कामिनी इव चारुकरालिका काश्मीरसेकरक्ताङ्गी शत्रुकण्ठ+अन्तिक+आश्रिता।

व्याख्या – काव्यवित् प्रवरैः = कविश्रेष्ठैः काव्यमर्मज्ञैः वा, खड्ग इव बन्धः = रचना यस्मिन् स खड्गबन्धः, आदिपदेन पद्मबन्धादीनां ग्रहणम्। एतादृशी रचना चित्रं = चित्रालङ्कारः कथ्यते। तेषु = खड्गपद्मबन्धादिषु, सज्जनरञ्जिका = काव्यज्ञमनोविनोदिनी, आद्यं = प्रथमं, श्लोकद्वयी = द्वौ श्लोकौ खड्गबन्धात्मकौ, उच्यते = कथ्यते।

भावार्थः – यदा खड्ग-पद्ममुरजाद्याकारेषु वर्णविन्यासः (क्रियते) उपनिबध्यते तदा तैः विशिष्टरूपेण विन्यस्तैः वर्णैः चित्रविशेषस्य निर्माणं भवति। यदि सा चित्रकृतिः खड्गस्य तर्हि खड्गबन्ध-चित्रकाव्यं यदि पद्मस्य तर्हि पद्मबन्ध-चित्रकाव्यम् उच्यते। अत्र काव्यवित्प्रवरैः इति पद्यद्वयमेव खड्गबन्ध-चित्रस्य उदाहरणम्।

विशेषः – विविधपत्रिकासु बालविनोदाय अङ्कानां विशिष्टाकारक्रमः लिख्यते तेषाम् अङ्कानां योजनेन कस्यापि पशोः, पक्षिणः वस्तुनः वा निर्माणं भवति। एतस्य मूले चित्रालङ्कारस्य रचनापद्धतिरेवास्ति। चित्रालङ्कारेऽपि वर्णानां शब्दानां वा विशिष्टक्रमयोजनेन चित्रविशेषस्य निर्माणं क्रियते तदेव चित्रकाव्यं चित्रालङ्कारो वा उच्यते। चित्रालङ्कारमूले शब्दाडम्बरस्य पाण्डित्यप्रदर्शनं भवति।

हिन्दी अर्थ – काव्य के मर्म को जानने वाले श्रेष्ठ विद्वानों ने खड्गाकार और पद्माकार में सन्निविष्ट काव्य जहाँ हो वहाँ चित्रालङ्कार कहा है। उनमें सज्जनों के मनोरञ्जन के लिए दो श्लोकों में होने वाले पहले को खड्गबन्ध कहते हैं।

हे राजन्! सुन्दर हस्त और ललाट वाली, केसर के लेप से युक्त तथा अनुरागपूर्ण अंग वाली नायिका के समान आपकी सुन्दर, तेज, केसर के लेप की तरह अंगवाली तलवार शत्रुओं के गले के पार्श्ववर्ती प्रदेश का अवम्बन कर रही है।

इदानीम् अर्थालङ्काराणां निरूपणक्रमे सर्वप्रथमम् उपमां निरूपयति -

उपमा यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयोः।

हृदये खेलतोरुच्चैस्तन्वङ्गीस्तनयोरिव ॥ ११ ॥

अन्वयः – हृदये खेलतोः उच्चैः तन्वङ्गीस्तनयोः इव यत्र द्वयोः (उपमानोपमेययोः) सादृश्यलक्ष्मीः उल्लसति (तत्र) उपमा।

व्याख्या – हृदये = वक्षःस्थले, खेलतो = विलसतोः, शोभमानयोः समुच्छलतोः वा, उच्चैः = उच्चयोः, तन्वङ्गीस्तनयोः = सुन्दरीकुचयोः, इव = यथा, यत्र = यस्मिन् काव्ये, द्वयोः = उपमानोपमेययोः, सादृश्यलक्ष्मीः = सादृश्यशोभां, उल्लसति = विराजते, तत्र = तस्मिन् काव्ये, उपमा = उपमालङ्कारः।

भावार्थः – यत्र उपमानोपमेययोः समानता काव्यशोभां प्रकाशते तत्रोपमालङ्कारः भवति। अत्र अस्मिन्नेव पद्ये उपमानोपमेययोः समानता तन्वङ्गीस्तनद्वयोः इव उक्ता तस्मादत्र उपमालङ्कारः।

विशेषः – उपमालङ्कारे चत्वारि तत्त्वानि भवन्ति।

उपमेयम् – यस्य वर्णनं क्रियते तद् उपमेयम् उच्यते।

उपमानम् – येन सह तुलना समानता वा वर्ण्यते तद् उपमानं भवति।

साधारणधर्मः – द्वयोः उपमानोपमेययोः मध्ये या समानता, सः एव साधारणधर्मः।

उपमावाचकशब्दः – साधारणधर्मस्य बोधकाः शब्दाः।

यत्र चत्वारि तत्त्वानि भवन्ति, सा पूर्णोपमा उच्यते, परं यत्र एकस्यापि तत्त्वस्य अभावो भवति सा लुप्तोपमा भवति। अग्रे उपमेयम् उपमानं च अवलम्ब्य ये येऽपि अलङ्काराः सन्ति ते सर्वे ‘उपमामूलकाः’ इत्युच्यन्ते, कारणं स्पष्टं यत् तेषां मूले उपमायाः अवधारणा एव भवति।

हिन्दी अर्थ – सुन्दरी नायिका के वक्षःस्थल पर छलकते हुए उभरे स्तनों की तरह जहाँ उपमान और उपमेय दोनों समानता की शोभा से विकसित हों वहाँ उपमा अलङ्कार होता है।

अथ अनन्वयालङ्कारं निरूपयति –

उपमानोपमेयत्वे यत्रैकस्यैव जागृतः।

इन्दुरिन्दुरिवेत्यादौ भवेदेवमनन्वयः ॥ १२ ॥

अन्वयः – यत्र एकस्य एव उपमानोपमेयत्वे जागृतः (तत्र) इन्दुः इन्दुः इव इत्यादौ एवम् अनन्वयः भवेत्।

व्याख्या – यत्र = यस्मिन् वर्णने सन्दर्भे वा, एकस्य एव = वर्ण्यमानस्य पदार्थस्य एव, उपमानोपमेयत्वे = उपमानत्वम् उपमेयत्वं च इति, जागृतः = भवतः, तत्र इन्दुः = चन्द्रः चन्द्र इव इत्यादौ = एवं विधे, एवम् = इत्थम्, अनन्वयः भवेत् = अनन्वयनामकः अलङ्कारः स्यात्।

भावार्थः – उपमाऽलङ्कारे उपमेयस्य तुलना उपमानेन सह क्रियते, तत्र द्वयोः उपमानोपमेययोः पृथक्-पृथक् रूपेण नामोल्लेखः भवति, परं यत्र यस्य पदार्थस्य उपमेयरूपेण वर्णनं तस्य एव उपमानरूपेण वर्णनं स्यात् तत्र अनन्वयनामकोऽलङ्कारः।

यथा “इन्दुरिन्दुरिव” अत्र चन्द्रः चन्द्र इव अस्ति पृथक् रूपेण उपमानं नास्ति, अर्थात् एकस्मिन् पदार्थे एव उपमानोपमेययोः द्वयोः विद्यमानतास्ति। प्रसिद्धम् अन्यद् उदाहरणं यथा गगन....।

हिन्दी अर्थ – जहाँ उपमान और उपमेय एक ही हो वहाँ अनन्वयालङ्कार होता है। जैसे – चन्द्रमा चन्द्रमा के ही समान है। अर्थात् इसके समान दूसरा कोई पदार्थ नहीं है। अथवा आकाश आकाश के समान है, सागर सागर के समान है, राम और रावण का युद्ध राम और रावण के ही युद्ध के समान है।

अथ उपमेयोपमास्वरूपं निरूपयति –

पर्यायेण द्वयोस्तच्चेदुपमेयोपमा मता।

धर्मोऽर्थ इव पूर्णश्रीरर्थो धर्म इव त्वयि ॥ १३ ॥

अन्वयः – द्वयोः पर्यायेण तत् स्यात् चेत् उपमेयोपमा मता। (हे राजन्!) त्वयि धर्मः अर्थः इव अर्थः धर्मः इव पूर्णश्रीः (अस्ति)।

व्याख्या – द्वयोः = भिन्नयोः पदार्थयोः, पर्यायेण = क्रमेण, तत् = उपमानत्वम् उपमेयत्वं च स्यात्, चेत् = तदा,

उपमेयोपमा अलङ्कारः। यथा हे राजन्! त्वयि = भवति, धर्मः = कृत्याकृत्यबोधः, प्रथमपुरुषार्थः, अर्थः इव = द्वितीयपुरुषार्थवत्, पूर्णश्रीः = पूर्णशोभाशाली, अर्थश्च धर्म इव पूर्णश्रीः विद्यते।

भावार्थः – यत्र उपमालङ्कारवद् उपमेयम् उपमानं तु वर्ण्यते पर पुनः तयोः उपमेयोपमानयोः क्रमपरिवर्तनं क्रियते यथा 'त्वयि धर्मः' उदाहरणेऽस्मिन् धर्मः उपमेयरूपेऽस्ति अर्थश्च उपमानरूपे पूर्णश्रीः समानधर्मः इव च वाचकशब्दः। पुनः द्वयोः क्रमपरिवर्तनं यद् अर्थः उपमेयरूपे धर्मश्च उपमानरूपे वर्णितः।

हिन्दी अर्थ – जहाँ प्रथम वाक्य उपमान अथवा उपमेय द्वितीय वाक्य में क्रम से उपमेय अथवा उपमान बना दिया जाय तो वहाँ उपमेयोपमालङ्कार होता है। जैसे हे राजन्! आपका धर्म अर्थ की तरह पूरा है और अर्थ धर्म की तरह पूर्ण है। अर्थात् आप में धर्म और अर्थ दोनों पूर्णरूप से विद्यमान हैं।

यहाँ प्रथम वाक्यस्थ उपमेय धर्म पद दूसरे वाक्य में उपमान बना दिया गया है, अतः यहाँ उपमेयोपमा अलङ्कार हुआ।

अथ प्रतीपोपमाऽलङ्कारं निरूपयति –

विख्यातस्योपमानस्य यत्र स्यादुपमेयता।

इन्दुमुखमिवेत्यादौ स्यात्प्रतीपोपमा तदा ॥ १४ ॥

अन्वयः – यत्र विख्यातस्य उपमानस्य उपमेयता स्यात् तदा प्रतीपोपमा स्यात् (यथा) इन्दुः मुखमिव इत्यादौ (प्रतीपोपमा)।

व्याख्या – यत्र = यस्मिन् वर्णने, विख्यातस्य = प्रसिद्धस्य, काव्यपरम्परयानियतस्य, उपमानस्य = उत्कृष्टस्य, उपमेयता = उपमेयरूपेण वर्णनं, स्यात् = भवेत्, तदा = तर्हि, प्रतीपोपमालङ्कारः भवति। यथा – इन्दुः = चन्द्रः, मुखमिव = वदनमिव अस्ति।

भावार्थः – यत्र प्रसिद्धोपमानस्य उपमेयरूपेण वर्णनं स्यात् तत्र प्रतीपोपमाऽलङ्कारः भवति। अत्र प्रसिद्धस्य चन्द्रस्य तुलना मुखेन सह कृता।

उपमालङ्कारे तु मुखम् इन्दुः इव।

अनन्वये – मुखं मुखमिव।

प्रतीपोपमायां च – इन्दुः मुखमिव।

हिन्दी अर्थ – उपमानरूप से प्रसिद्ध पदार्थ को यदि उपमेय बना दिया जाये तो प्रतीपोपमा अलङ्कार होता है। जैसे चन्द्रमा मुख के समान है। यहाँ चन्द्रमा हमेशा उपमानरूप से प्रसिद्ध है। यह कहीं उपमेयत्वेन प्रसिद्ध नहीं है, वहाँ यहाँ उपमेय बना दिया गया है। इसलिए यहाँ प्रतीपोपमा है।

अथ ललितोपमां निरूपयति –

उपमाने तु लीलादिपदाद्ये ललितोपमा।

त्वन्नेत्रयुगलं धत्ते लीलां नीलाम्बुजन्मनोः ॥ १५ ॥

अन्वयः – उपमाने लीलादिपदाद्ये (सति) तु ललितोपमा। (यथा) त्वद्+नेत्र – युगलं नीलाम्बुजन्मनोः लीलां धत्ते।

व्याख्या – उपमाने तु = अप्रस्तुते तु, लीलादिपदाद्ये = लीलादिपदयुक्ते सति, ललितोपमा = ललितोपमा नामालङ्कारो भवति। यथा – त्वन्नेत्रयुगलं = तवनयनयुग्मं, नीलाम्बुजन्मनोः = नीलकमलयोः, लीलां = शोभां, धत्ते = धारयति।

भावार्थः – उपमानसादृश्यं प्रदर्शयितुं यत्र लीलाशब्दः अथवा तस्य समानार्थकाः शोभादयः शब्दाः प्रयुज्यन्ते, तत्र ललितोपमा नामकोऽलङ्कारो भवति। अत्रापि “लीलां नीलाम्बुजन्मनोः” इति लीलाशब्दः प्रयुक्तः।

हिन्दी अर्थ – जहाँ उपमान पद के साथ लीलादि पद प्रयुक्त हो वहाँ ललितोपमा अलङ्कार होता है। जैसे तेरे दोनों नेत्र नीलकमल की शोभा धारण करते हैं। यहाँ उपमान पद नील कमल के साथ लीलापद का भी प्रयोग किया गया है। जिसका तात्पर्य है कि कामिनी के नेत्र नीलकमल के समान सुन्दर हैं।

स्तबकः समूहः, अर्थसमूहस्य उपमां, स्तबकोपमां निरूपयति –

अनेकस्यार्थयुग्मस्य सादृश्यं स्तबकोपमा।

श्रितोऽस्मि चरणौ विष्णोर्भृङ्गस्तामरसं यथा ॥ १६ ॥

अन्वयः – यत्र अनेकस्य अर्थयुगलस्य सादृश्यं (तत्र) स्तबकोपमा भवति। (यथा) भृङ्गः तामरसं (तथा) विष्णोः चरणौ श्रितः अस्मि।

व्याख्या – यत्र अनेकस्य = यस्मिन् वर्णने एकाधिकस्य, अर्थयुग्मस्य = अर्थयुगलस्य, सादृश्यं = साम्यं, तत्र स्तबकोपमा = स्तबकोपमा नामकोऽलङ्कारः। यथा – भृङ्गः = भ्रमरः, तामरसं = कमलं, (श्रयति तथैव) विष्णोः = हरेः, नारायणस्य, चरणौ = पादौ, अङ्घ्री, चरणयुगलम् इति, श्रितः अस्मिः = प्रपन्नोऽस्मि, शरणोऽस्मि।

भावार्थः – स्तबकः = समूहः, गुच्छः, यत्र अनेकस्य अर्थयुगलस्य (उपमेयोपमानयुगलस्य) सादृश्यं वर्ण्यते तत्र स्तबकोपमा नामालङ्कारो भवति। यथा अस्मिन् उदाहरणे एकतो विष्णुचरणौ अस्मत् पदार्थः (अहं) च उपमेययुगलं विद्यते तामरसं भृङ्गश्च उपमानयुगलं विद्यते।

हिन्दी अर्थ – जहाँ अनेक उपमानोपमेय द्वन्द्व की समानता वर्णित हो वहाँ स्तबकोपमा अलङ्कार होता है। जैसे जिस प्रकार भौंरा कमल का आश्रय लेता है वैसे ही मैं भगवान् विष्णु के चरणों का आश्रय लेता हूँ। यहाँ अहं पद का उपमान भृङ्ग है और चरण का उपमान तामरस है। यहाँ इस प्रकार के उपमानोपमेय द्वन्द्व से ही उपमा होती है। इसलिए इसको स्तबकोपमा कहते हैं।

अथ सम्पूर्णोपमां निरूपयति –

स्यात्सम्पूर्णोपमा यत्र द्वयोरपि विधेयता।

पद्मानीव विनिद्राणि नेत्राण्यासन्नहर्मूखे ॥ १७ ॥

अन्वयः – यत्र द्वयोः अपि विधेयता स्यात् (तत्र) सम्पूर्णोपमा (यथा) अहर्मूखे पद्मानि इव नेत्राणि विनिद्राणि आसन्।

व्याख्या – यत्र = यस्मिन् वाक्ये, द्वयोः अपि = उपमानोपमेययोः, विधेयता = वर्ण्यमानता, स्यात् = भवेत्, तत्र सम्पूर्णोपमा = एतन्नामकोऽलङ्कारो भवति। यथा – अहर्मूखे = प्रभातकाले, पद्मानि इव = कमलानि इव, नेत्राणि = नयनानि, विनिद्राणि = निद्रारहितानि, विकसितानि च, आसन् = अभूवन्।

भावार्थः – यत्र उपमानोपमेययोः द्वयोरपि वर्ण्यमानता (विधेयरूपता) स्यात् तत्र सम्पूर्णोपमा नामकः अलङ्कारो भवति। 'पद्मानीव' उदाहरणेऽस्मिन् अपि उपमेयरूपनेत्राणां तु वर्ण्यमानता अस्ति एव परं तेन सह पद्मानामपि तथैव विधेयता (वर्ण्यमानता) अस्ति, तस्मादत्र सम्पूर्णोपमाऽलङ्कारः।

हिन्दी अर्थ – जहाँ उपमान और उपमेय दोनों ही वर्ण्य हों वहाँ सम्पूर्णोपमा हुआ करती है। जैसे प्रातःकाल में कमलों के समान मनुष्यों के नेत्र भी विकसित – निद्रारहित हो गये। यहाँ प्रभात काल में कमलों का खिलना तथा मनुष्यों के नेत्रों का खुलना इन दोनों का ही वर्णन प्रासंगिक है। इसलिए पूर्णोपमा है।

अथ रूपकालङ्कारं निरूपयति –

यत्रोपमानचित्रेण सर्वथाप्युपरज्यते।

उपमेयमयी भित्तिस्तत्र रूपकमिष्यते ॥ १८ ॥

अन्वयः – यत्र उपमानचित्रेण उपमेयमयी भित्तिः सर्वथा अपि उपरज्यते तत्र रूपकम् इष्यते।

व्याख्या- यत्र= यस्मिन् वाक्ये, उपमान-चित्रेण = अप्रस्तुतालेख्येन, उपमेयमयी भित्तिः = उपमेयरूपा भित्तिका, वर्ण्यविषयभित्तिका, सर्वथा = पूर्णरूपेण, उपरज्यते = आच्छाद्यते, तत्र रूपकं = तस्मिन् वाक्ये रूपकालङ्कारः, इष्यते = मन्यते।

भावार्थः - उपमानेन उपमेयस्य आवरणम् अथवा उपमेये उपमानस्य आरोपाद् रूपकं भवति। अस्मिन्नेव पद्ये उपमानपदे चित्रस्य आरोप यः उपमेयपदे च भित्तेः आरोपोऽस्ति। इत्थं द्वयोः एकरूपाद् अभेदवर्णनाद् वा रूपकालङ्कारः। **हिन्दी अर्थ** - जहाँ उपमानरूप चित्र से उपमेय रूप चित्र सर्वथा मिला हुआ रहे (उपमान उपमेय में एकता प्रतीत होती हो) वहाँ रूपकालङ्कार होता है। जैसे इसी श्लोक में 'उपमानमेव चित्रम् उपमानचित्रं तेन' यहाँ उपमान में चित्र का आरोप और इसी तरह उपमेयरूपा उपमेयमयी यहाँ उपमेय में भित्ति का आरोप करने पर इन दोनों में एकता प्रतीत होती है। इसलिए यहाँ रूपकालङ्कार होता है।

अथ सोपाधिरूपकालङ्कारं निरूपयति -

समानधर्मयुक्तसाध्यारोपात्सोपाधिरूपकम्।

उत्सिक्त-क्षितिभृलक्ष्य-पक्षच्छेदपुरन्दरः ॥ १९ ॥

अन्वयः- समानधर्मयुक्तसाध्या-आरोपात्-सोपाधिरूपकम्। (यथा) - उत्सिक्त-क्षितिभृत्-लक्ष्य-पक्षच्छेदपुरन्दरः।

व्याख्या- समानधर्मो = सादृश्यं, तद्योगेन = तत्सम्बन्धेन, साध्यस्य = उपमानस्य, आरोपात् = व्यापनात्, सोपाधिकरूपकम् = एतन्नामाऽलङ्कारः स्याद्(यथा) उत्सिक्ताः = त्यक्तमर्यादाः मदगर्विताः पर्वताः क्षितिभृत् = राजा पर्वतश्च, तेषां लक्ष्यभूतानां पक्षाः = सहाय्या एव पक्षा पत्राणि तेषां छेदकत्वात्, पुरन्दरः = इन्द्रः भवान् अस्ति। **भावार्थः** - यत्र सादृश्य-सम्बन्ध-प्रतिपादनपूर्वकम् उपमेये उपमानस्य आरोपः क्रियते तत्र सोपाधिकरूपकं भवति। एतदेवरूपकं साहित्यदर्पणे पारम्परिकरूपकनाम्ना निर्दिष्टम्। अत्र उदाहरणे नृपस्य इन्द्रस्य च समानधर्मता निर्दिष्टा तथा च समानधर्मेण सह उपमानभूतस्य पुरन्दरस्य आरोपः प्रस्तुतः। तस्मादत्र सोपाधिकरूपकम्।

हिन्दी अर्थ - जहाँ साधारण धर्म के सम्बन्ध से प्रकृत आरोप सिद्ध हो वहाँ सोपाधिकरूपक होता है। जैसे यह राजा ऊँचे ऊँचे पर्वत रूपी राजाओं के सहायकों के उच्छेदन में समर्थ है। अर्थात् जिस प्रकार इन्द्र पर्वतों के पक्ष = पँख काटने में समर्थ है वैसे ही यह राजा भी मदोन्मत्त शत्रुभूत राजाओं के सहायकों के उच्छेदन में समर्थ है।

यहाँ उत्सिक्त (उन्मत्त) साधारण धर्म क्षितिभृत् पर्वत् और शत्रुभूत राजा इन दोनों में रहने के कारण वर्णनीय राजा में इन्द्र का आरोप साध्य है। इसलिये यहाँ सोपाधिक रूपक है।

अथ सादृश्यरूपकालङ्कारं निरूपयति -

पृथक्कथितसादृश्यं दृश्यं सादृश्यरूपकम्।

उल्लसत्पञ्चशाखस्ते राजते भुजभूरुहः ॥ २० ॥

अन्वयः- पृथक्-कथित-सादृश्यं दृश्यं सादृश्यरूपकम्। (यथा)- उल्लसत्पञ्चशाखः ते भुजभूरुहः राजते।

व्याख्या- पृथक् कथितसादृश्यं= पृथक् पृथक् पदेन कथितं सादृश्यं, साम्यं यस्मिन् तत् पृथक्कथितसादृश्यं = पृथक्पदवर्णितसाम्यं, दृश्यं = रमणीयं, दर्शनीयं वा, सादृश्यरूपकम् = एतन्नामा अलङ्कारः स्यादिति। यथा हे राजन्! ते = तव, भुजभूरुहः = बाहुवृक्षः, राजते = शोभते, कीदृशः उल्लसत्पञ्चशाखः = शोभमानपञ्चप्रकाण्डः इत्यर्थः। **भावार्थः** - यत्र उपमानोपमेययोः सादृश्यं पृथक्पदैः प्रदर्श्यते तत्र सादृश्यरूपकम् (स्यात्)। अत्र उदाहरणे भुजस्य उपमेयस्य भूरुहस्य उपमानस्य च अभेदसम्बन्धं प्रतिपाद्य तयोः सादृश्यं स्वतन्त्रपदेन कथितम्।

हिन्दी अर्थ - जहाँ उपमान तथा उपमेय इन दोनों का सादृश्य भिन्न-भिन्न पदों से कहा जाये वहाँ सादृश्य रूपक होता है। जैसे पाँच अँगुलिरूप शाखाओं से युक्त आपका यह हाथरूपी वृक्ष शोभा दे रहा है। यहाँ वृक्ष और शाखा का सादृश्य अलग-अलग पदों से बतलाया गया है। अतः यहाँ सादृश्य रूपक है।

अथ रूपितरूपकालङ्कारं निरूपयति -

स्यादङ्गयष्टिरित्येवंविधमाभासरूपकम् ।

अङ्गयष्टिर्धनुर्वल्लीत्यादि रूपितरूपकम् ॥ २१ ॥

अन्वयः - अङ्गयष्टिः (इति) एवं विधम् आभासरूपकं स्यात् । अङ्गयष्टिर्धनुर्वल्ली इत्यादि (च) रूपितरूपकम् (स्यात्) ।

व्याख्या - यत्र रूपकस्य आभासमात्रं भवति तत्र आभासरूपकं मन्यते न तु पूर्णरूपकम् । यथा - अङ्गयष्टिः = अङ्गमेव यष्टिरिति, अत्र अङ्गे केवलं लम्बमानत्वं प्रकटयितुं यष्टित्वारोपः विहितः । पुनश्च अङ्गयष्टिः एव धनुर्वल्ली, इत्यत्र आरोपितेऽपि आरोपः कृतः तस्मादत्र रूपितरूपकम् ।

भावार्थः - यत्र रूपकस्य आभासमात्रं स्यात् तत्र आभासरूपकं भवति । यथा - 'अङ्गयष्टिः धनुर्वल्ली' इत्यत्र आरोपितपदार्थस्य पुनरपि आरोपः विहितः तस्मादत्र आभासरूपकनामकः अलङ्कारोऽस्ति ।

विशेषः - इत्थं रूपकं पञ्चधास्ति ।

हिन्दी अर्थ - यदि इस तरह अङ्ग में छड़ी का आरोप किया जाय तो आभासरूपक होता है । इस प्रकार का आरोप चमत्कारजन्य नहीं होता है, केवल शरीर की लम्बाई को देखकर उसमें लम्बायमान यष्टि का आरोप किया गया है । अतः यहाँ रूपक केवल आभासमात्र है । इसीलिए इसे आभासरूपक कहते हैं ।

जहाँ आरोपित का आरोप किया जाय वहाँ रूपितरूपक होता है । जैसे 'अङ्गयष्टि-धनुर्वल्ली' यहाँ प्रथम अंग में यष्टि का आरोप और धनु में वल्ली का आरोप कर पुनः आरोपित अङ्गयष्टि में धनुर्वल्ली का आरोप किया गया है । अतः यहाँ रूपितरूपक हुआ ।

इदानीं परिणामनामानमलङ्कारं निरूपयति -

परिणामोऽनयोर्यस्मिन्नभेदः पर्यवस्यति ।

कान्तेन पृष्ठा रहसि मौनमेवोत्तरं ददौ ॥ २२ ॥

अन्वयः - यस्मिन् अनयोः अभेदः पर्यवस्यति (तत्र) परिणामः । (यथा) कान्तेन रहसि पृष्ठा मौनम् एव उत्तरं ददौ ।

व्याख्या - यस्मिन् = यस्मिन् वर्णने, अनयोः = उपमानोपमेययोः, अभेदः = एकता, पर्यवस्यति = परिणतो भवति, तत्र परिणामनामकोऽलङ्कारो भवति । यथा - कान्तेन = प्रियेण, रहसि = एकान्ते, पृष्ठा = जिज्ञासिता, मौनं = तूष्णीभावमेव, उत्तरं = प्रतिवचनं, ददौ = दत्तवती ।

भावार्थः - यत्र उपमानोपमेययोः अभेदः परिणामरूपेण क्रियान्वयने अपि उपपद्यते तत्र परिणामालङ्कारः भवति । अत्र उत्तरे मौनत्वारोपः तच्च न स्वतः क्रियायामन्वेति, तस्योत्तररूपतयैव दानक्रियायामन्वयः ।

हिन्दी अर्थ - जहाँ उपमान और उपमेय का अभेद परिणाम रूप में प्राप्त हो वहाँ परिणामालङ्कार होता है । जैसे नायक द्वारा एकान्त में पूछे जाने पर नायिका ने मौन ही उत्तर दिया । यहाँ उत्तर में मौन का आरोप किया गया है । मौन वस्तु शब्दप्रतिपाद्य न होने से दान क्रिया में उसका अन्वय सम्भव है । इसलिए उत्तर पद के साथ उसका अभेद भाव कर दान क्रिया में अन्वय करने से यहाँ परिणाम अलंकार हुआ ।

अथ उल्लेखालङ्कारं निरूपयति -

बहुभिर्बहुधोल्लेखादेकस्योल्लेखिता मता ।

स्त्रीभिः कामः प्रियैश्चन्द्रः कालः शत्रुभिरैक्षि सः ॥ २३ ॥

अन्वयः - बहुभिः एकस्य बहुधा उल्लेखाद् उल्लेखिता मता (यथा) सः स्त्रीभिः कामः, प्रियैः चन्द्रः, शत्रुभिः कालः (च) ऐक्षि ।

व्याख्या - बहुभिः - अनेकैः, एकस्य = उपमेयभूतस्य, वर्णनीयस्य, बहुधा = विविधप्रकारेण, उल्लेखात् = वर्णनात्, उल्लेखिता मता = उल्लेखाऽलङ्कारता स्वीकृता। यथा सः = वर्णनीयो नृपः, स्त्रीभिः = अङ्गनाभिः, कामः = कामदेवः ऐक्षि = दृष्टः, प्रियैः = प्रियजनैः बन्धुभिः वा, चन्द्रः = शशी, शत्रुभिः = रिपुभिः, कालः = यमः मृत्युर्वा इति, ऐक्षि = दृष्टः।

भावार्थः - एकस्य एव वर्णनीयस्य अनेकैः जनैः अनेकप्रकारेण वर्णनं चेत् उल्लेखाऽलङ्कारो भवति। अत्र एक एव नृपः स्त्रीभिः प्रियजनैः शत्रुभिश्च विविधरूपेण कामः, चन्द्रः कालरूपश्च अवलोकितः।

हिन्दी अर्थ - यदि एक वस्तु का अनेकों द्वारा अनेक प्रकार से वर्णन किया जाय तो उल्लेखितालङ्कार होता है। जैसे - वर्णनीय राजा के सामने आने पर युवतियों ने उसके लोकोत्तर सौन्दर्य के कारण कामदेव की तरह, बन्धुओं ने आनन्द देने के कारण चन्द्रमा की तरह और शत्रुओं ने भय देने के कारण काल की तरह देखा। यहाँ राजा रूप एक ही वस्तु को अनेकों ने अनेक प्रकार से देखा। अतः यहाँ उल्लेखितालङ्कार है।

इदानीम् अपहृतिं निरूपयति -

अतथ्यमारोपयितुं तथ्यापास्तिरपहृतिः।

नायं सुधांशुः किं तर्हि व्योमगङ्गासरोरुहम् ॥ २४ ॥

अन्वयः - अतथ्यम् आरोपयितुं तथ्य+अपास्तिः अपहृतिः। (यथा) अयं सुधांशुः न, किं तर्हि? व्योमगङ्गासरोरुहम्।
व्याख्या - अतथ्यम् = असत्यम्, आरोपयितुं = स्थापयितुं, तथ्यस्य = सत्यस्य, अपास्तिः = निषेधः (तर्हि) अपहृतिः = अपहृतिनामकोऽलङ्कारः। यथा - अयं = पुरो दृश्यमानः, सुधांशुः = चन्द्रमाः, न = नास्ति, किं तर्हि? = तर्हि किमस्ति? इति प्रश्नः। तदुत्तरं = व्योमगङ्गासरोरुहम् = आकाशगङ्गाकुसुमम् इति।

भावार्थः - असत्यस्य आरोपणाय यदि सत्यस्य निषेधो विधीयते तर्हि अपहृतिनामकोऽलङ्कारो भवति। उदाहरणेऽस्मिन् आकाशे चन्द्रं दृष्ट्वा तस्य तु निषेधः कृतः एवञ्च आकाशगङ्गाकमलमस्ति इति असत्यस्य स्थापना कृता तस्मादत्र अपहृतिनामकोऽलङ्कारोऽस्ति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ असत्य वस्तु का आरोप करने के लिए सत्य वस्तु का निषेध किया जाय वहाँ अपहृति अलङ्कार होता है। जैसे चन्द्रमा को देखकर कोई कहता है कि यह चन्द्रमा नहीं है, किन्तु आकाश गंगा में खिला हुआ कमल है। यहाँ सत्य वस्तु चन्द्रमा में असत्य वस्तु आकाश गंगा के कमल का ओराप करने के लिए उसका निषेध किया गया है। इसलिये यहाँ अपहृति अलङ्कार हुआ।

अथ पर्यस्तापहृतिं प्रस्तौति -

पर्यस्तापहृतिर्यत्र धर्ममात्रं निषिध्यते।

नायं सुधांशुः किं तर्हि सुधांशुः प्रेयसीमुखम् ॥ २५ ॥

अन्वयः - यत्र धर्ममात्रं निषिध्यते (तत्र) पर्यस्तापहृतिः। (यथा) अयं सुधांशुः न, तर्हि किम्? प्रेयसीमुखं सुधांशुः।
व्याख्या - यत्र = यस्मिन् सन्दर्भे, धर्ममात्रं = भावमात्रं, निषिध्यते = निरस्यते, तत्र पर्यस्तापहृतिः = एतन्नामकः अलङ्कारो भवति। यथा - अयं सुधांशुः न = अयं चन्द्रः नास्ति तर्हि किम्? प्रेयसीवदनं = प्रियामुखं, सुधांशुः = चन्द्रमाः विद्यते।

भावार्थः - यत्र धर्मस्याधारे विद्यमाने सति धर्मस्य निषेधो भवति तत्र पर्यस्तापहृति-नामकोऽलङ्कारः। यथा अयम् आकाशे चन्द्रमाः नास्ति अपितु प्रियामुखं चन्द्रमा वर्तते।

हिन्दी अर्थ - जहाँ धर्म के रहते हुए भी केवल उसके धर्ममात्र का निषेध किया जाय वहाँ पर्यस्तापहृति अलङ्कार होता है। जैसे - यह चन्द्रमा नहीं है, किन्तु प्रियतमा का मुख ही चन्द्रमा है। यहाँ वास्तविक चन्द्रमा के चन्द्रत्व का निषेधपूर्वक उसका प्रियतमा के मुख में आरोप किया गया है। अतः यहाँ पर्यस्तापहृति अलङ्कार है।

अथ भ्रान्तापह्नुतिं प्रतिपादयति -

भ्रान्तापह्नुतिरन्यस्य शङ्कया तथ्यनिर्णये।

शरीरं तव सोत्कम्पं ज्वरः किं न सखि! स्मरः ॥ २६ ॥

अन्वयः - अन्यस्य शङ्कया तथ्यनिर्णये (सति) भ्रान्तापह्नुतिः। (यथा) सखि! तव शरीरं सोत्कम्पं (वर्तते), किं ज्वरः? न, स्मरः (अस्ति)।

व्याख्या - अन्यस्य = पदार्थान्तरस्य अन्यवस्तुनः वा, शङ्कया = सन्देहेन, तथ्यनिर्णये = सत्यपदार्थनिश्चये सन्देहनिवारणे वा, भ्रान्तापह्नुतिः = भ्रान्तापह्नुतिनामकोऽलङ्कारो भवति। यथा विरहतायुक्तां नायिकां वीक्ष्य कापि सखी शङ्कते - सखि! तव = ते, शरीरं = वपुः, सोत्कम्पं = कम्पयुक्तं वर्तते, किं ज्वरः? = किं तापः? एवं प्रश्ने सति नायिका सन्देहनिवारकं प्रत्युत्तरं (वदति) यत् न = ज्वरः नैव, (अपितु) स्मरः = कामः रतिरोगो वा।

भावार्थः - यत्र एकस्मिन् पदार्थे अन्यस्य सन्देहनिवारणं क्रियते तत्र भ्रान्तापह्नुति नामकोऽलङ्कारो भवति। उदाहरणेऽस्मिन् नायिका स्वशरीरकम्पनस्य कारणं प्रस्तौति यत् ज्वरवशात् न अपितु कामवशात् कम्पते इति।

हिन्दी अर्थ - एक पदार्थ में दूसरे पदार्थ की शंका उत्पन्न कर यदि वास्तविक वस्तु का निर्णय किया जाय तो उसे भ्रान्तापह्नुति कहते हैं। जैसे नायिका का काँपना देखकर कोई सखी उससे पूछती है कि क्या, तुझे जाड़ा देकर ज्वर आया है? इस पर उसका यह उत्तर है कि नहीं, सखि! यह ज्वर नहीं है, किन्तु काम की करामात है।

अथ छेकापह्नुतिं निरूपयति -

छेकापह्नुतिरन्यस्य शङ्कया तथ्यनिह्वे।

प्रजल्पन् मत्पदे लग्नः कान्तः किं न हि नूपुरः ॥ २७ ॥

अन्वयः - अन्यस्य शङ्कया तथ्य- निह्वे-छेकापह्नुतिः। (यथा) प्रजल्पन् मत्पदे लग्नः। किं कान्तः? न हि, नूपुरः।

व्याख्या - अन्यस्य = अन्यजनस्य, शङ्कया = आशङ्कया भवेद् वा, तथ्यनिह्वे = सत्यगोपने, छेकापह्नुतिः = इत्याख्योऽलङ्कारः। यथा - काचित् नायिका स्वसखीं प्रति स्वप्रणयवृत्तान्तं वर्णयति - प्रजल्पन् = प्रियवचनानि वदन्, मत्पदे = मम चरणे, लग्नः = पतितः, (परं काचिदन्या श्रुत्वा पृच्छति किं तव कान्तः?) किं कान्तः? = किमु प्रियतमः, न हि = नैव, नूपुरः = मञ्जीरः।

भावार्थः - यदा अनपेक्षितोऽपि जनः गुप्तवार्तां शृणोति तदा चातुर्येण सत्यवृत्तान्तस्य गोपनं छेकापह्नुतिः भवति। अर्थात् अन्यजनस्य आशङ्कया स्ववचने चातुर्यपूर्वकं तथ्यगोपनं क्रियते तदा छेकापह्नुतिः। अत्र काचिद् नायिका प्रियसखी समक्षं स्वप्रणयवृत्तान्तं कथयति, परम् अनपेक्षिता अन्या अपि श्रुत्वा पृच्छति किं तव प्रियः चरणलग्नः? परं चातुर्येण इयं सत्यतथ्यगोपनं करोति यत् न, नूपुरः।

विशेष - छेकैः = विदग्धजनैः चतुरजनैः वा इयम् अपह्नुतिः क्रियते तस्मात् छेकापह्नुतिः इति नामाख्यः अलङ्कारः।

हिन्दी अर्थ - रहस्य की बात अन्य न जान जाये इस आशंका से जहाँ सत्य को छिपाया जाता है। वहाँ छेकापह्नुति अलङ्कार होता है। जैसे कोई नायिका अपनी नर्मसखी से कहती है कि रात में खुशामद की बातें करता हुआ क्या प्रियतम तुम्हारे पैरों पर गिरे? तब उसने उत्तर दिया कि प्रियतम नहीं नूपुर।

अथ कैतवापह्नुतिं निरूपयति -

कैतवापह्नुतिर्व्यक्ते व्याजाद्यैर्निह्वे पदैः।

निर्यान्ति स्मरनाराचाः कान्तादृक्पातकैतवात् ॥ २८ ॥

अन्वयः - व्याजाद्यैः पदैः निह्वे व्यक्ते (सति) कैतवापह्नुतिः (यथा) स्मरनाराचाः कान्तादृक्पातकैतवात् निर्यान्ति।

व्याख्या - व्याजाद्यैः = व्याज - कपट - कैतवादिभिः, पदैः = शब्दैः, निह्वे = गोपने, व्यक्ते = सूचिते सति, कैतवापह्नुतिः नामकोऽलङ्कारः भवति। यथा - स्मरनाराचाः = कामबाणाः कान्तादृक्पातकैतवात् कामिनीकटाक्षच्छलात् कपटाद् वा निर्यान्ति = निस्सरन्ति।

भावार्थ: - यत्र कैतवादिशब्दप्रयोगेण सत्यगोपनं क्रियते तत्र कैतवापह्नुतिनामकोऽलङ्कारः भवति। उदाहरणेऽस्मिन् कैतवात् इति पदप्रयोगेण दृक्पातानां गोपनं कृतम्।

हिन्दी अर्थ - जहाँ कैतव, छल, व्याज आदि पदों से यथार्थ वस्तु का गोपन किया जाय, वहाँ कैतवापह्नुति नामक अलंकार होता है। जैसे - कामिनी के कटाक्ष के बहाने कामदेव अपने बाणों को बरसा रहा है। यहाँ कैतव पद के द्वारा कान्ता के कटाक्षों का गोपन किया है। इसलिए कैतवापह्नुति अलङ्कार है।

अथ उत्प्रेक्षां निरूपयति -

उत्प्रेक्षोन्नीयते यत्र हेत्वादिर्निहृतिं विना।

त्वन्मुखीश्रीकृते नूनं पद्मैर्वैरायते शशी ॥ २९ ॥

अन्वयः - यत्र निहृतिं विना (एव) हेत्वादिः उन्नीयते (तत्र) उत्प्रेक्षा। (यथा) शशी त्वन्मुखीश्रीकृते नूनं पद्मैः वैरायते।

व्याख्या - यत्र = यस्मिन् सन्दर्भे वाक्ये वा, निहृतिं विना = गोपनं विना एव, तथ्य निषेधं विनैव = हेत्वादिः = कारणफलादीनि इति उन्नीयते = सम्भाव्यते, तत्र उत्प्रेक्षा = उत्प्रेक्षानामकोऽलङ्कारः, यथा - त्वन्मुखीश्रीकृते = तवमुखशोभाप्राप्तये, शशी = चन्द्रः, नूनम् = सम्भावना व्यञ्जकं पदं, पद्मैः = कमलैः, वैरायते = शत्रुतां करोति।

भावार्थ: - यस्मिन् वर्णने तथ्यनिषेधं विनैव हेतुफलादीनां सम्भावना क्रियते तत्र उत्प्रेक्षाऽलङ्कारः भवति। उदाहरणेऽस्मिन् कामिनीमुखशोभा प्राप्तिः हेतुरूपेण सम्भाविता। यद्यपि चन्द्रोदये सति कमलसङ्कोचनं स्वाभाविकं परमत्र हेतुः सम्भावना वर्णिता।

विशेषः - उत्प्रेक्षाऽलङ्कारसन्दर्भे एते उत्प्रेक्षावाचकाः शब्दाः भवन्ति इव, मन्ये, शङ्के, ध्रुवं, नूनं प्रायश्च।

हिन्दी अर्थ - निषेध के विना ही जहाँ कारण, फल और स्वरूप (वस्तु) में अतिशय संशय किया जाय वहाँ उत्प्रेक्षा नामक अलङ्कार होता है। जैसे तेरे मुख की शोभा प्राप्त करने के लिए चन्द्रमा कमलों से शत्रुता करता है।

अथ गूढोत्प्रेक्षां निरूपयति -

इवादिकपदाभावे गूढोत्प्रेक्षां प्रचक्षते।

त्वत्कीर्तिर्विभ्रमश्रान्ता विवेश स्वर्गनिम्नगाम् ॥ ३० ॥

अन्वयः - इवादिकपदाभावे गूढोत्प्रेक्षां प्रचक्षते। यथा - त्वत्कीर्तिः विभ्रमश्रान्ता स्वर्गनिम्नगां विवेश।

व्याख्या - इवादिकपदाभावे = इव आदिकानां पदानाम् अभावे इति इवादिकपदाभावे, उत्प्रेक्षावाचकानां शब्दानां अभावे अपि = अनुपादाने अपि, गूढोत्प्रेक्षाम् = एतन्नाम्रीम् उत्प्रेक्षां, प्रचक्षते = कथयति। यथा - कस्यचिन्नुपस्य यशोवर्णनमिदं यत् हे राजन्! त्वत्कीर्तिः = तव यशः, विभ्रमश्रान्ता = विश्वतो भ्रमणेन परिश्रान्ता, स्वर्गनिम्नगाम् = स्वर्गनदीं, गङ्गां निवेश = प्रविष्टा।

भावार्थ: - उत्प्रेक्षावाचकानां मन्ये, शङ्के, ध्रुवं, प्रायो इत्यादीनाम् अभावे यत्र सम्भावना क्रियते तत्र गूढोत्प्रेक्षा भवति। अत्र इवादि शब्दाः न प्रयुक्ताः।

हिन्दी अर्थ - जहाँ इव, मन्ये, शङ्के, ध्रुवं, प्रायः और नूनम् आदि पदों के रहने पर भी हेतु, फल, स्वरूपगत संभावना की जाये वहाँ गूढोत्प्रेक्षा होती है। जैसे - हे राजन्! आपकी कीर्ति समस्त भुवन में भ्रमण करने से श्रान्त होकर स्वर्ग गंगा में स्नान करने के निमित्त प्रविष्ट हुई। अर्थात् आपकी कीर्ति स्वर्गलोक तक पहुँच गयी।

अत्र उदाहरणमुखैः स्मृति-भ्रान्ति-सन्देहालङ्कारान् आह -

स्यात्स्मृति-भ्रान्तिसन्देहैस्तदेवालङ्कृतित्रयम्।

पङ्कजं पश्यतस्तस्याः मुखं मे गाहते मनः ॥ ३१ ॥

अयं प्रमत्तमधुपस्त्वन्मुखं वेद पङ्कजम्।

पङ्कजं वा सुधांशुर्वेत्यस्माकं तु न निर्णयः ॥ ३२ ॥

अन्वयः - स्मृति-भ्रान्ति-सन्देहैः तद् एव अलङ्कृतित्रयं स्यात्। (क्रमशो यथा) १. पङ्कजं पश्यतः मे मनः तस्याः मुखं गाहते। २. अयं प्रमत्तमधुपः त्वन्मुखं पङ्कजं वेद। ३. अस्माकं तु पङ्कजं वा सुधांशुः वा इति निर्णयः नास्ति।
व्याख्या - स्मृतिश्च भ्रान्तिश्च सन्देहश्चेति स्मृति - भ्रान्ति सन्देहाः तैरिति, तद् एव = तन्नामकमेव, अलङ्कृतित्रयम् अलङ्कारत्रयं, स्यात् = भवेत्।

स्मृतिः - सादृश्यवस्तुदर्शने तत्सदृशो अन्य-स्मरणं नाम स्मृतिः। यथा पङ्कजं = कमलं, पश्यतः = विलोकयतः, मे = मम, मनः = चित्तं, तस्याः = प्रियायाः, मुखं = वदनं, गाहते = प्रविशति, स्मरति इति।

भ्रान्तिः - सादृश्यवशाद् मिथ्यानिर्णयो भ्रान्तिः। यथा अयम् = एषः, प्रमत्तमधुपः = उन्मत्तभ्रमरः, तवमुखं = तववदनं, पङ्कजं = कमलं, वेद = जानाति।

सन्देहः - सादृश्यवशाद् द्वयोः पदार्थयोः एकस्य निर्णयाभावो नाम सन्देहः। यथा -

पङ्कजं वा = कमलं वा, सुधांशु वा = चन्द्रमाः वा, इति = एवं प्रकारेण, अस्माकं = मम, निर्णयः = निश्चयः, न = नास्ति।

भावार्थः - स्मृतिः - अत्र कमलं दृष्ट्वा सादृश्यवशाद् मुखस्य स्मृतिः भवति।

भ्रान्तिः - अत्र भ्रमरः कामिनीवदनमेव कमलं मत्वा तत्र भ्रमति।

सन्देहः - अत्र सादृश्यवशात् कमलमस्ति अथवा चन्द्रोऽस्ति इति द्वयोर्मध्ये निर्णयो न जातः।

हिन्दी अर्थ - जहाँ किसी वस्तु के देखने पर तत्सदृश पूर्व परिचित वस्त्वाकार का स्मरण हो जाय वहाँ स्मृति, भ्रम होने पर भ्रान्ति और सन्देह होने पर सन्देह - इस तरह उक्त तीन अलङ्कार होते हैं।

जैसे कमल को देखने पर मुझे अपनी प्रियतमा का मुख याद आता है। यहाँ कमलरूप वस्तु को देखकर तत्सदृशवस्त्वन्तर अपनी प्रियतमा के मुख की स्मृति होने से स्मृति अलङ्कार हुआ।

यह मदमत्त भ्रमर तेरे मुख को ही कमल जान रहा है। यहाँ मुख और कमल में अत्यन्त सादृश्य है। इसलिए भ्रमर को मुख में कमल की भ्रान्ति हो रही है। अतः यहाँ भ्रान्तिमान् अलङ्कार है।

कोई एक नायक अपनी प्रियतमा के मुख को देखकर कहता है - यह प्रियतमा का मुख कमल है या चन्द्रमा, इसका निश्चय नहीं कर पा रहा हूँ। यहाँ कमल और चन्द्रमा का सन्देह होने के कारण सन्देहालङ्कार है।

अथ मीलितनामकमलङ्कारं निरूपयति -

मीलितं बहुसादृश्याद् भेदवच्चेन्न लक्ष्यते।

रसो नालक्षि लाक्षायाश्चरणे सहजारुणे ॥ ३३ ॥

अन्वयः - बहुसादृश्यात् भेदवत् न लक्ष्यते चेत् मीलितम्। (यथा) सहजारुणे चरणे लाक्षायाः रसः न अलक्षि।

व्याख्या - द्वयोः पदार्थयोः बहुसादृश्यात् = अत्यन्तसाम्यात्, भेदवत् = भेदरूपं, भिन्नं वा, न लक्ष्यते = न प्रतीयते, चेत् = तदा, मीलितं = मीलितनामालङ्कारो भवति। यथा - सहजारुणे = स्वभावत एव रक्ते, चरणे = कामिन्याः पादे, लाक्षायाः = अलक्तस्य, रसः = तरलरागः, न अलक्षि = न प्रतीतः, लक्षितः दृष्टो वा।

भावार्थः - द्वयोः पदार्थयोः अत्यधिकसाम्यवशाद् यदि तयोः पृथक् प्रतीतिः न स्यात् तर्हि मीलितनामकोऽलङ्कारो भवति। उदाहरणेऽस्मिन् चरणोऽपि रक्तवर्णो लाक्षारसश्चापि रक्तवर्ण इति सादृश्यस्य आधिक्यात् लाक्षारसस्य पृथक्प्रतीतेः अभावात् मीलितम्। अस्मिन् अलङ्कारे उपमेये एव उपमानविलीनता भवति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ अत्यन्त सादृश्य के कारण उपमान की पृथक् प्रतीति न होती हो वहाँ मीलितालङ्कार होता है।

जैसे - प्रिया के स्वाभाविक अतिरिक्त चरण में लाक्षारस की रक्तिमा पृथक् प्रतीत नहीं होती। यहाँ उपमेयभूत चरणों की रक्तिमा और उपमानभूत लाक्षारस की रक्तिमा दोनों अत्यन्त सदृश हैं। इसलिए पृथक्तया प्रतीति नहीं होती। इस कारण यहाँ मीलित अलङ्कार है।

अथ सामान्यालङ्कारं निरूपयति -

सामान्यं यदि सादृश्यात् भेद एव न लक्ष्यते।

पद्माकरप्रविष्टानां मुखं नालक्षि सुभ्रुवाम् ॥ ३४ ॥

अन्वयः - सादृश्यात् यदि भेद एव न लक्ष्यते (तर्हि) सामान्यम्। (यथा) पद्माकरप्रविष्टानां सुभ्रुवां मुखं न अलक्षि। व्याख्या - सादृश्यात् = साम्यात्, यदि = यदा, भेद एव = विभेदको धर्मः, भिन्नता एव, न लक्ष्यते = न दृश्यते (तर्हि = तदा) सामान्यं = सामान्यालङ्कारो भवति। यथा - पद्माकरप्रविष्टानां = कमलदलमध्यस्थितानां, सुभ्रुवां = सुन्दरीणां, मुखं = वदनं, न आलक्षि = न दृष्टम्।

भावार्थः - सादृश्यवशाद् उपमानोपमेययोः द्वयोः भिन्नेऽपि सति भेदप्रतीतिः न भवति। अत्र कमलसमूहे कामिनीवदनमपि कमलवदस्ति। अतः कमलसमूहे द्वयोः मुखस्य कमलस्य च भेदप्रतीतिः न जायते।

मीलितालङ्कारेऽपि द्वयोः पदार्थयोः (उपमानोपमेययोः) अति साम्याद् भेदप्रतीतिः न भवति, परं तत्र उपमेये उपमानविलीनता भवति। सामान्यालङ्कारे तु द्वयोरेव पृथक्तया सति अपि साम्यात् पृथक्प्रतीतिः न जायते। हिन्दी अर्थ - समानता के कारण जहाँ भेद की प्रतीति ही न होती हो वहाँ सामान्य अलङ्कार होता है। जैसे कमलों में प्रविष्ट कान्ताओं का मुख नहीं पहचाना गया। कमल और कान्ता मुख इन दोनों की भिन्न-भिन्न प्रतीति समानता के कारण नहीं होती। इसलिए यहाँ सामान्यालङ्कार हुआ।

अथ उन्मीलितं निरूपयति -

हेतोः कुतोऽपि वैशिष्ट्यात् स्फूर्तिरुन्मीलितं मतम्।

लक्षितान्युदिते चन्द्रे पद्मानि च मुखानि च ॥ ३५ ॥

अन्वयः - कुतः अपि हेतोः वैशिष्ट्यात् स्फूर्तिः उन्मीलितं मतम्। (यथा) चन्द्रे उदिते पद्मानि च मुखानि च लक्षितानि।

व्याख्या - कुतोऽपि = कस्मादपि, हेतोः = कारणस्य, वैशिष्ट्यात् = विलक्षणत्वात्, विशिष्टधर्मत्वात् वा, स्फूर्तिः = भेदज्ञानम्, उन्मीलितम् = उन्मीलिताख्योऽलङ्कारः, मतं = मन्यते। यथा - चन्द्रे = शशिनि, चन्द्रमसि, उदिते = आविर्भूते सति, पद्मानि च = कमलानि च, मुखानि च = वदनानि च, लक्षितानि = भेदपूर्वकं दृष्टानि, ज्ञातानि।

भावार्थः - यत्र (कारणस्य वैशिष्ट्यात्) सदृशयोः द्वयोः पदार्थयोः उपमानोपमेययोः भेदज्ञानं कारणवैशिष्ट्यादेव भवति तत्र उन्मीलितोऽलङ्कारः। यद्यपि कमलानां कामिनीमुखानां च सादृश्यवशाद् भेदो न प्रतीयते, परं चन्द्रोदये सति कमलानि सङ्कुञ्चन्ति, तस्मादेव तयोः भेदज्ञानं स्पष्टं जायते।

हिन्दी अर्थ - जहाँ अति सदृश उपमान और उपमेय में किसी कारण से भेद प्रतीति हो जाय तो वहाँ उन्मीलित अलङ्कार होता है। जैसे चन्द्रोदय हो जाने पर कमल और मुख का भेद मालूम हो गया। अर्थात् चन्द्रमा के उदय हो जाने पर जब कमल संकुचित हो जाते हैं, उस समय दोनों का भेद-ज्ञान स्वतः सिद्ध हो जाता है। इसलिए यहाँ उन्मीलितालङ्कार है।

अथ अनुमानम् अलङ्कारं निरूपयति -

अनुमानं च कार्यादेः कारणाद्यवधारणम्।

अस्ति किञ्चिद्यदनया मां विलोक्य स्मितं मनाक् ॥ ३६ ॥

अन्वयः - कार्यादेः कारणादि+अवधारणम् च - अनुमानम्। (यथा) यत् मां विलोक्य अनया मनाक् स्मितम् (अतः) किञ्चित् अस्ति।

व्याख्या - कार्यादेः = निमित्ताद् कार्यं दृष्ट्वा इत्याशयः कारणाद्यवधारणं = कारणादीनां निश्चयः ज्ञानं वा, अनुमानम् = अनुमानालङ्कारो भवति। यथा यत् = यतोहि, यस्मात् कारणात्, मां = नायकं, विलोक्य = दृष्ट्वा, अनया = नायिकया, मनाक् = किञ्चित् ईषद् वा, स्मितं = मन्दहासो विहितः, अतः किञ्चित् = किमपि, अस्ति = विद्यते।
भावार्थः - यत्र कार्यं दृष्ट्वा कारणस्य अनुमानं क्रियते तत्र अनुमानालङ्कारोऽस्ति। उदाहरणेऽस्मिन् नायकं दृष्ट्वा नायिकायाः स्मितरूपकार्येण तस्याः मनसि प्रणयभावोऽस्ति इति अनुमीयते।

विशेषः - कस्यापि कार्यस्य कारणं तु अवश्यमेव भवति, अत एव कार्यं दृष्ट्वा एव कारणम् अनुमीयते। कामिन्याः मन्दहासं दृष्ट्वा एव तस्याः मनोभावः ज्ञायते, इत्येव अनुमानम्।

हिन्दी अर्थ - जहाँ कार्य के द्वारा कारण का अनुमान किया जाय वहाँ अनुमान अलङ्कार होता है। जैसे यह नायिका मुझे देखकर हँसी। इसलिए इसके मन में कोई बात अवश्य है। यहाँ हास्यरूप कार्य देखकर नायिका के हृद्गत कारण विशेष का अनुमान किया जाता है। अतः यहाँ अनुमान अलङ्कार है।

अथ अर्थापत्तिं निरूपयति -

अर्थापत्तिः स्वयं सिध्येत् पदार्थान्तरवर्णनम्।

स जितस्त्वन्मुखेन्दुः का वार्त्ता सरसीरुहाम् ॥ ३७ ॥

अन्वयः - (यत्र) पदार्थान्तरवर्णनं स्वयं सिध्येत् (तत्र) अर्थापत्तिः। (यथा) - सः इन्दुः त्वन्मुखेन जितः, (चेत्) सरसीरुहां का वार्त्ता?

व्याख्या - यत्र = यस्मिन् वाक्ये, पदार्थान्तरवर्णनम् = अन्यपदार्थज्ञानं, स्वयं = स्वतः एव, विना प्रयत्नेन, सिध्येत् = सिद्धं स्यात्, तत्र अर्थापत्तिः = इत्याख्योऽलङ्कारः। यथा - सः असौ, इन्दुः = चन्द्रः, त्वन्मुखेन = तवमुखसौन्दर्येण, जितः = पराजितः, सरसीरुहाम् = कमलानां, का वार्त्ता = का कथा?

भावार्थः - यत्र एकस्य वर्णनेन अपरस्यापि तात्पर्यबोधो जायते तत्र अर्थापत्तिः। नायिकामुखसौन्दर्येण यदि चन्द्रमाः पराजितः तर्हि कमलानि तु स्वतः पराजितानि एव इति।

हिन्दी अर्थ - एक पदार्थ के वर्णन करने में जहाँ दूसरे पदार्थ का वर्णन अपने आप ही सिद्ध हो जाय वहाँ अर्थापत्ति अलङ्कार होता है। जैसे हे प्रिये! तेरे मुख द्वारा जब चन्द्रमा ही जीत लिया गया तब कमलों पर विजय की बात ही क्या रह गयी, क्योंकि कमल-विजेता चन्द्रमा के जीत लेने पर कमलों पर विजय-प्राप्ति अपने आप सिद्ध हो गयी। यहाँ चन्द्र-विजय के दूसरे पदार्थ कमल-विजय का वर्णन स्वतः सिद्ध हुआ। इसलिए अर्थापत्ति अलङ्कार है।

अथ काव्यलिङ्गं निरूपयति -

स्यात् काव्यलिङ्गं वागर्थो नूतनार्थसमर्थकः।

जितोऽसि मन्दकन्दर्प मच्चित्तेऽस्ति त्रिलोचनः ॥ ३८ ॥

अन्वयः - (यत्र) नूतनार्थसमर्थकः वागर्थः (तत्र) काव्यलिङ्गं स्यात्। (यथा) मन्दकन्दर्पः जितः असि (यतोहि) मच्चित्ते त्रिलोचनः अस्ति।

व्याख्या - नूतनार्थसमर्थकः = नवीनार्थसमर्थकः बोधकः वा, वागर्थः = पदार्थो वाक्यार्थो वा, तत्र काव्यलिङ्गम् = इत्याख्योऽलङ्कारः। यथा - हे मन्दकन्दर्प! = हे मतिमन्दकामदेव! त्वं जितः अपि = विजितोऽपि, यतोहि मच्चित्ते = मम हृदये चेतसि वा, त्रिलोचनः = कामदाहकः, भगवान् शङ्करः, अस्ति = विद्यते।

भावार्थः - यत्र पदार्थेन वाक्यार्थेन वा नवीनार्थस्य समर्थनं क्रियते तत्र काव्यलिङ्गनामकोऽलङ्कारो भवति। अत्र त्रिलोचनशब्देन कामदेवस्य दाहनरूपो नवीनोऽर्थः अभिव्यञ्जितः तेन जितोऽसि इति समर्थितोऽस्ति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ नया अर्थ बोध कराने वाला पदार्थ या वाक्यार्थ हो वहाँ काव्यलिङ्ग अलङ्कार होता है। जैसे - हे

मूढ कामदेव! मेरे हृदय में त्रिलोचन भगवान् रुद्र विराजमान हैं। अतः मैंने तुझे जीत लिया है। क्या तुझे यह मालूम नहीं है? यहाँ मेरे हृदय में त्रिलोचन हैं – इस वाक्य से कामदाहक शङ्कर के तृतीय अग्रिमय नेत्र रूपी नये अर्थ की प्रतीति होती है। अतः यहाँ काव्यलिङ्ग अलङ्कार है। मन्मथ का विजय करना अति कठिन कार्य है। अतः उसके जीतने का उसी के विजेता भगवान् शङ्कर की भक्ति द्वारा समर्थन किया गया है। अतः यहाँ वाक्यार्थ हेतुक काव्यलिङ्ग अलङ्कार हुआ।

अथ परिकरालङ्कारं निरूपयति -

अलङ्कारः परिकरः साभिप्राये विशेषणे।

सुधांशुकलितोत्तंसस्तापं हरतु वः शिवः ॥ ३९ ॥

अन्वयः - विशेषणे साभिप्राये (सति) परिकरः अलङ्कारः। (यथा) सुधांशुकलित+उत्तंसः शिवः, वः तापं हरतु।
व्याख्या - विशेषणे = विशेषणपदे, साभिप्राये = तात्पर्यविशेषणयुक्ते सति, परिकराऽलङ्कारो भवति। यथा - सुधांशु-कलितोत्तंसः = चन्द्रकल्पितशिरोभूषणम् इत्यर्थः, शिवः = आशुतोषः, वः = युष्मार्कं, तापं = सन्तापं, हरतु = निवारयतु, दूरीकरोतु।

भावार्थः - यदि विशेषणपदं विशेषण प्रयोजनविशेषं साधयति तर्हि परिकरालङ्कारः। अत्र शिवस्य चन्द्रशेखरः सुधांशुकलितोत्तंसः इति विशेषणपदं तापहरणे विशेषण समर्थः।

हिन्दी अर्थ - जहाँ किसी विशेषण का प्रयोग विशेष प्रयोजन से किया जाय, वहाँ परिकरालङ्कार होता है। जैसे - चन्द्रशेखर भगवान् शिव आपके सन्ताप को दूर करें। अर्थात् अमृत बरसाने वाले चन्द्रमा अमृत वर्षा करें।

यहाँ 'सुधांशुकलितोत्तंसः' यह विशेषण भगवान् शङ्कर में तापशान्त करने वाली शक्ति के अस्तित्व का द्योतन करने के अभिप्राय से प्रयुक्त है। इसलिए यहाँ परिकरालङ्कार है।

अथ परिकराङ्कुम् अलङ्कारं निरूपयति -

साभिप्राये विशेष्ये तु भवेत् परिकराङ्कुरः।

चतुर्णां पुरुषार्थानां दाता देवश्चतुर्भुजः ॥ ४० ॥

अन्वयः - विशेष्ये तु साभिप्राये (सति) परिकराङ्कुरः भवेत् (यथा) चतुर्भुजदेवः चतुर्णां पुरुषार्थानां दाता।

व्याख्या - विशेष्ये = विशेष्यपदे, साभिप्राये = तात्पर्यविशेषसहिते, प्रकृतार्थानुकूलतात्पर्ययुक्ते इत्याशयः, परिकराङ्कुरः भवेत् = एतन्नामालङ्कारो भवति। यथा - चतुर्भुजः = विष्णुः, देवः = देवता, चतुर्णां = चतुः संख्यकानां, पुरुषार्थानां = धर्मार्थकाममोक्षाणां, दाता = प्रदाता प्रदानकर्ता।

भावार्थः - यत्र विशेष्यपदं प्रयोजनविशेषं साधयति तत्र परिकराङ्कुरालङ्कारः अत्र चतुर्णां पुरुषार्थानां धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रदाने चतुर्भुजः इति विशेष्यपदम् अस्ति।

हिन्दी अर्थ - इसी तरह जहाँ विशेष्य का प्रयोग किसी विशेष प्रयोजन से किया गया हो वहाँ परिकराङ्कुरालङ्कार होता है। जैसे चतुर्भुज भगवान् नारायण चारों पुरुषार्थों को देने वाले हैं। यहाँ विशेष्य चतुर्भुज पद का प्रयोग इस अभिप्राय से किया गया है कि चार बाहु वाले वे एक ही समय में अपने चारों हाथों में धर्म, अर्थ, काम एवं मोक्ष दे सकें। इसलिए यहाँ परिकराङ्कुर अलङ्कार हुआ।

अथ अक्रमातिशयोक्तिं निरूपयति -

अक्रमातिशयोक्तिश्चेद् युगपत्कार्यकारणे।

आलिङ्गन्ति समं देव! ज्यां शराश्च पराश्च ते ॥ ४१ ॥

अन्वयः - कार्य-कारणे युगपत् (चेत्) अक्रमातिशयोक्तिः। (यथा) - देव! ते शराः च पराः च ज्यां युगपद्

आलिङ्गन्ति ।

व्याख्या - अक्रमातिशयोक्तिं व्याचष्टे - अक्रमेति । कार्यकारणे युगपत् = एककालमेव कार्यकारणे वर्ण्यते, चेत् = तदा, अक्रमातिशयोक्तिः एतन्नामालङ्कारो भवति ।

उदाहरति - आलिङ्गन्तीति । हे देव ! ते = तव, शराः = बाणाः, पराः = शत्रवः, ज्यां = धनुर्गुणं, मौर्वी भुवं च समं = युगपदेव, आलिङ्गन्ति = परिष्वजन्ते, शतपत्रच्छेदनवत् शरारोपण - शत्रुमारणकार्यकारणयोः समयः सूक्ष्मत्वान्न ज्ञायते ।

भावार्थः - कार्य-कारणयोः युगपद् वर्णने अक्रमातिशयोक्तिनामालङ्कारो भवति । यथा आलिङ्गन्ति सममित्यादौ कारणेन सहैव कार्यमपि जातम् ।

हिन्दी अर्थ - जहाँ कार्य और कारण एक ही समय में हों वहाँ अक्रमातिशयोक्ति होता है । जैसे - हे राजन् ! आपके बाण और शत्रु एक ही समय में ज्या (प्रत्यञ्चा और भूमि) का आलिङ्गन करते हैं । अभिप्राय यह है कि प्रत्यञ्चा पर आपका बाण चढ़ाना और शत्रुओं का भूमि पर गिरना दोनों एक ही समय में होता है । यहाँ शत्रु का मरना कार्य है और प्रत्यञ्चा पर चढ़ना कारण है, इनका एक समय में होना अक्रमातिशयोक्ति है ।

अथ अत्यन्तातिशयोक्तिं निरूपयति -

अत्यन्तातिशयोक्तिस्तत्पौर्वापर्यव्यतिक्रमे ।

अग्रे मानो गतः पश्चादनुनीता प्रियेण सा ॥ ४२ ॥

अन्वयः - तत्पौर्वापर्यव्यतिक्रमे अत्यन्तातिशयोक्तिः । मानः अग्रे गतः, प्रियेण सा पश्चात् अनुनीता ।

व्याख्या - अत्यन्तातिशयोक्तिं व्याचष्टे - अत्यन्तेति । पूर्वं च अपरं चेति पूर्वापरे तयोर्भावः पौर्वापर्यं तयोः कार्यकारणयोः पौर्वापर्यं = पूर्वापरीभावः, तस्य व्यतिक्रमः = अतिलङ्घनं तस्मिन् पौर्वापर्यव्यतिक्रमे सति, अत्यन्तातिशयोक्तिः = एतन्नामालङ्कारो भवति । तथा च यत्र कार्यकारणयोः प्रसिद्धः पौर्वापर्यव्यतिक्रमस्तत्र सेति फलितार्थः ।

उदाहरति - अग्र इति । मानिन्याः मानः = कोपः, अग्रे = प्रागेव, गतः = नायकं प्रति नष्टः, पश्चात् = अनन्तरं, सा = नायिका, प्रियेण = प्रियतमेन पत्या सुरतार्थम् अनुनीता = प्रार्थिता ।

भावार्थः - यत्र कारणकार्ययोः पूर्वापरभावे व्यतिक्रमः प्रदर्श्यते तत्र अत्यन्तातिशयोक्तिनामकः अलङ्कारः स्यात् ।

हिन्दी अर्थ - पहले कार्य होता है, बाद में कारण, यह सार्वत्रिक नियम है, किन्तु जहाँ कारण के पूर्व ही कार्य का वर्णन किया जाय वहाँ अत्यन्तातिशयोक्ति होता है । जैसे - मानिनी नायिका का मान पहले गया, पीछे उसके प्रिय पति ने उसे मनाया ।

यहाँ प्रिय के द्वारा अनुनय विनयपूर्वक मानिनी को मनाना कारण है और मानिनी का अभिमान मिट जाना कार्य है । इस प्रकार कार्य के पूर्व कारण का वर्णन होना उचित है, परन्तु यहाँ उसके विपरीत वर्णन किया गया है । अतः अत्यन्तातिशयोक्ति अलङ्कार है ।

अथ चपलातिशयोक्तिं निरूपयति -

चपलातिशयोक्तिस्तु कार्ये हेतुप्रसक्तिजे ।

यामीति प्रियपृष्ठाया वलयोऽभवदूर्मिका ॥ ४३ ॥

अन्वयः - कार्ये हेतुप्रसक्तिजे (सति) चपलातिशयोक्तिः । (यथा) यामि इति प्रियपृष्ठायाः ऊर्मिकावलयः अभवत् ।

व्याख्या - चपलातिशयोक्तिमाह - चपलेति । हेतोः = कारणस्य, प्रसक्तिः = प्रसङ्गः उल्लेखमात्रं वा, तज्जन्ये हेतुप्रसक्तिजे कार्ये सति, चपलातिशयोक्तिः = एतन्नामालङ्कारो भवति । यत्र हेतुज्ञानमात्रेण कार्योत्पत्तिर्जायते तत्र सेति फलितार्थः ।

उदाहरति - यामीति । यामि = (अहं) प्रवासं गच्छामि, प्रियेण = पत्याः, पृष्ठायाः = अभिहितायाः

नायिकायाः, ऊर्मिका = अङ्गुलीयकं, वलयः = कङ्कणं, करभूषणं वा, अभवत् = अजायत ।

भावार्थः - कारणस्य प्रसङ्गमात्रेण अत्यन्तरूपेण यत्र कार्योत्पत्तिवर्णनं क्रियते तत्र चपलातिशयोक्तिनामकोऽलङ्कारो भवति । यथा - नायकेन 'यामि' इत्युक्तेः सति नायिका सद्य एव कृशतां गता ।

हिन्दी अर्थ - कारण के कथनमात्र से जहाँ कार्य उत्पन्न हो, वहाँ चपलातिशयोक्ति होती है । जैसे किसी नायिका के पृष्ठने पर नायक के इस कथन मात्र से कि मैं विदेश जा रहा हूँ; उसकी अङ्गुली की अँगूठी हाथ का कड़ा बन गयी । तात्पर्य यह है कि नायक का परदेश जाना सुनने के साथ ही वह सूखकर इतनी दुबली हो गयी कि उसकी अँगूठी कड़े की तरह हाथ में आने लगी ।

यहाँ पति के परदेश गमन कारण के कथन मात्र से विरहावस्था से कृशतारूप कार्य की उत्पत्ति वर्णित है । इसलिए चपलातिशयोक्ति अलङ्कार है ।

अथ सम्बन्धातिशयोक्तिं निरूपयति -

सम्बन्धातिशयोक्तिः स्यात्तदभावेऽपि तद्वचः ।

पश्य सौधाग्रसंसक्तं विभाति विधुमण्डलम् ॥ ४४ ॥

अन्वयः - तदभावे अपि तद्वचः सम्बन्धातिशयोक्तिः स्यात् । (यथा) विधुमण्डलं सौधाग्रसंसक्तं विभाति ।

व्याख्या - सम्बन्धातिशयोक्तिमाचष्टे - सम्बन्धेति । तदभावेऽपि = तस्य सम्बन्धस्य अभावे = विरहे अपि तदयोगेऽपि तस्य = सम्बन्धस्य, वचः = वचनमिति तद्वचः, सम्बन्धातिशयोक्तिः = तन्नामालङ्कारो भवति । असम्बन्धे सम्बन्ध कथनं सम्बन्धातिशयोक्तिः । उदाहरणं यथा - पश्येति । पश्य = विलोकय, विधुमण्डलं = चन्द्रमण्डलं, शशिबिम्बं वा, सौधाग्रे = हर्म्याग्रे, संसक्तं = संलग्नं (सत्) विभाति = शोभते । इति नायिकां प्रति नायकस्योक्तिः ।

भावार्थः - यत्र द्वयोः पदार्थयोः सम्बन्धाभावेऽपि सम्बन्धकल्पनं विधीयते । तत्र सम्बन्धातिशयोक्तिरलङ्कारः भवति । यथा पश्य ! राजप्रासादस्य अग्रभागे स्थितः चन्द्रः शोभते इति । अत्र चन्द्रमसः राजप्रासादस्य च सम्बन्धाभावेऽपि सम्बन्धकथनात् सम्बन्धातिशयोक्तिः ।

हिन्दी अर्थ - असम्बन्ध में सम्बन्ध का कहना सम्बन्धातिशयोक्ति है । जैसे कोई नायक अपनी नायिका से कहता है - देखो, राजभवन की अट्टालिका के अग्रभाग में स्थित चन्द्रमा शोभा दे रहा है ।

यहाँ अट्टालिका के अग्रभाग में चन्द्रमा का सम्बन्ध न रहने पर भी उसके साथ सम्बन्ध दिखाने को सम्बन्धातिशयोक्ति कहते हैं ।

अथ भेदकातिशयोक्तिं निरूपयति -

भेदकातिशयोक्तिश्चेदेकस्यैवान्यतोच्यते ।

अहो अन्यैव लावण्यलीला बालाकुचस्थले ॥ ४५ ॥

अन्वयः - एकस्य एव अन्यता उच्यते चेत् भेदकातिशयोक्तिः (यथा) अहो ! बाला - कुच - स्थले लावण्य - लीला अन्या एव ।

व्याख्या - भेदकातिशयोक्तिमाह - भेदकेति । यत्र एकस्यैव = सजातीय - पदार्थस्य, अन्यता = भिन्नता, उच्यते = कथ्यते, चेत् = तदा भेदकातिशयोक्तिः । तथाऽत्र असति भेदे लोकप्रसिद्धपदार्थापेक्षया चमत्काराभिधायकं भेदकथनं भेदकातिशयोक्तिः ।

उदाहरति - अहो इति । अहो = आश्चर्यं, बालाकुचस्थले = बालायाः कुचमण्डले, अन्यैव = अपरैव, लोकप्रसिद्धेतरा, लावण्यलीला = सौन्दर्यं वर्तते । अत्र लोकेऽन्यासां नायिकानां यज्जातीयं लावण्यं तज्जातीयमेव लावण्यमस्या अपि कुचकलशे इति लोकप्रसिद्धः लावण्याभेदेऽपि बालायाः कुचलावण्यस्य भेदकथनाद्

भेदकातिशयोक्तिः।

भावार्थः – यत्र अभिन्नेऽपि भिन्नताकथनं भवति तत्र भेदकातिशयोक्तिरलङ्कारः। यथा कामिन्याः लावण्यं लौकिकमपि लौकिकाद् भिन्नमुक्तम्।

हिन्दी अर्थ – एक ही पदार्थ को भिन्न रूप से वर्णन करना अर्थात् भिन्न न होते हुए भी भिन्न कहना भेदकातिशयोक्ति अलङ्कार होता है। जैसे – बाला के कुचमण्डल की लावण्य लीला कुछ और ही है अर्थात् अलौकिक है। यहाँ कुचमण्डल पर जो लावण्य है वह लोकप्रसिद्ध लावण्य रूप पदार्थ से भिन्न नहीं है तथापि अलौकिकत्वेन उसका भिन्न वर्णन करना भेदकातिशयोक्ति है।

अथ रूपकातिशयोक्तिं निरूपयति –

रूपकातिशयोक्तिश्चेद् रूप्यं रूपकमध्यगम्।

पश्य नीलोत्पलद्वन्द्वाग्निः सरन्ति शिताः शराः ॥ ४६ ॥

अन्वयः – रूप्यं रूपकमध्यगं चेत् रूपकातिशयोक्तिः। (यथा) पश्य, नीलोत्पलद्वन्द्वात् शिताः शराः निःसरन्ति।

व्याख्या – रूपकातिशयोक्तिं व्याचष्टे – रूपकेति। रूप्यम् = उपमेयं, विषयो वा, रूपकमध्यगम् = उपमानमध्यगं, विषयन्तः स्थितं वा चेत्तदा रूपकातिशयोक्त्यलङ्कारः भवति।

उदाहरति – पश्येति। शिताः = तीक्ष्णा, शराः = बाणाः, नीलोत्पलद्वन्द्वात् = नीलकमलमिथुनात्, निःसरन्ति = निर्गच्छन्ति, नीलकमलसदृशकामिनी नेत्रयुगलाद् अपाङ्गदृष्ट्यो निर्यान्तीति भावः।

अत्र नेत्रकटाक्षविषययोः नीलकमलशरविषयित्वरूपेण कार्यकारणभावकथनात् रूपकवाचिनीलोत्पलशरपदाभ्यामेव रूप्यवाचिनेत्रकटाक्षप्रतीतेः रूपकातिशयोक्तिः।

भावार्थः – यत्र उपमानेन उपमेयस्य निगीर्णमध्यवसानं वा क्रियते तत्र रूपकातिशयोक्तिः अलङ्कारः। अत्र नीलोत्पलद्वन्द्व एव कामिन्यानेत्रनिगीर्णम्।

हिन्दी अर्थ – जहाँ रूप्य (उपमेय) रूपक (उपमान) के मध्य में रहे वहाँ रूपकातिशयोक्ति होती है। अर्थात् यदि उपमेय उपमान के अन्तर्गत आ जाता है तो यह रूपकातिशयोक्ति अलङ्कार होता है। जैसे देखो, नीलकमल युगल से तीक्ष्ण बाण निकल रहे हैं। यहाँ रूप्य नेत्र और कटाक्ष कमल और बाणरूपी रूपक के अन्तर्निहित है। अतः उक्त अलङ्कार है।

अथ प्रौढोक्तिं निरूपयति –

प्रौढोक्तिस्तदशक्तस्य तच्छक्तत्वावकल्पनम्।

कलिन्दजातीररुहाः श्यामलाः सरलद्रुमाः ॥ ४७ ॥

अन्वयः – तदशक्तस्य तच्छक्तत्वाऽवकल्पनं प्रौढोक्तिः। (यथा) कलिन्दजा – तीररुहाः। सरलद्रुमाः श्यामलाः।

व्याख्या – प्रौढोक्तिं व्याचष्टे – प्रौढोक्तिरिति। तदशक्तस्य = तत्र असमर्थस्य तच्छक्तत्वावकल्पनं = तत्र सामर्थ्यवर्णनं, प्रौढोक्तिः = प्रौढोक्तिनामालङ्कारो भवति।

उदाहरति – कलिन्दजेति। कलिन्दजायाः = यमुनायाः, तीरे = तटेः रोहन्तीति कलिन्दजातीररुहाः = यमुनातटोत्पन्नाः सरलद्रुमाः = सरलाभिधदेवदारुवृक्षाः, श्यामलाः = नीलाः भवन्ति। कालिन्दीतटोत्पन्नत्वादेष्टां श्यामलत्वमित्यर्थः। यमुनातटरोहस्य नैल्यजननासामर्थ्येऽपि तत्समर्थत्वप्रतिपादनात् प्रौढोक्तिः। अयमलङ्कारो नालङ्कारान्तरम् अपितु अतिशयोक्तेरेव भेद इति मम्मटाचार्यः।

भावार्थः – कस्मिंश्चित् कार्ये असमर्थस्य अपि पदार्थस्य सामर्थ्यवर्णनात् प्रौढोक्तिनामकोऽलङ्कारो भवति। यथा यमुनातटोत्पन्नाः सरलवृक्षा अपि देवदारु इति संज्ञिताः।

हिन्दी अर्थ- जो जिसमें असमर्थ है, उसको उसमें समर्थ कहना प्रौढोक्ति है। जैसे यमुना के तट पर उत्पन्न सरल वृक्ष नीले होते हैं। यहाँ यमुना के तट में यह सामर्थ्य नहीं कि वह अपने यहाँ नीले वृक्षों को उत्पन्न कर सके, फिर भी उसके नीले वृक्षों का उत्पादक कहना प्रौढोक्ति है।

अथ सम्भावनाऽलङ्कारं निरूपयति -

सम्भावना यदीत्थं स्यादित्यूहोऽन्यप्रसिद्धये।

सिक्तं स्फटिककुम्भान्तः स्थितिश्चेतीकृतैर्जलैः ॥ ४८ ॥

मौक्तिकं चेच्छ्रुतां सूते तत्पुष्पैस्ते समं यशः।

अन्वयः - यदि इत्थं स्याद् इति ऊहः अन्यप्रसिद्धये (स्यात्तर्हि) सम्भावना। (यथा) - स्फटिक - कुम्भाऽन्तः स्थितिश्चेतीकृतैः जलैः सिक्तं मौक्तिकं लतां सूते (चेत्) तत्पुष्पैः समं ते यशः (स्यात्)।

व्याख्या - सम्भावनालङ्कारं निरूपयति - सम्भावनेति। अन्यस्य = भिन्नस्य कार्यस्य, प्रसिद्धये = प्रकाशनाय यदि चेत् इत्थम् = एवं स्यात्तदाऽन्यत् कार्यं स्यादिति यत्रोहः = तर्कस्तत्र, सम्भावना = सम्भावनानामालङ्कारः। यदीत्थं स्यात्तदा एवं स्यादित्यादितर्कबोधकपदत्वं सम्भावनात्वम्। उदाहरति - सिक्तमिति। स्फटिकस्य कुम्भः = स्फटिकमणिकलशः तस्यान्तः स्थितिः - अवस्थानं तथा श्वेतीकृतैः = शिलीकृतैः, जलैः = नीरैः, सिक्तम् = अभिषिक्तं, मौक्तिकं = मुक्ता, लतां = वल्ली, सूते = जनयति समुत्पादयति, चेत् = तदा, हे राजन्! तत्पुष्पैः = तत्कुसुमैः, समं = सदृशं, ते = तव, यशः = कीर्तिः स्यात्।

भावार्थः - अन्यस्य प्रसिद्धये यदि इत्थं स्यात्तर्हि एवं भवेत्। इति कथनं स्यात् तदा सम्भावना नामालङ्कारः भवति। अत्र पूर्वन्तु स्फटिकमणिकुम्भः तत्र च श्वेतजलं स्यात् तेन सिञ्चितं मुक्ताबीजं श्वेतलतामुत्पादयेत् ततश्च पुष्पाणि समुत्पन्नानि भवेयुस्तैः सह तृपस्य यशसः तुलना कृता।

हिन्दी अर्थ - किसी अन्य कार्य की सिद्धि के लिए ऐसा यदि हो तो ऐसा हो। इस तरह की कल्पना जहाँ की जाय वहाँ संभावना अलङ्कार होता है। जैसे एक स्फटिकमणि से बने हुए कलश में रखे हुए श्वेत जल से सींचा गया मोती यदि श्वेतलता को उत्पन्न करे और उस लता में यदि श्वेत पुष्प उत्पन्न हो तो हे राजन्! उन पुष्पों से आपके यश की तुलना हो सके। यहाँ राजा के यश का साम्य दिखाने के लिए कवि ने यदि ऐसा हो तो ऐसा हो; यह कल्पना की, इसलिए सम्भावना अलङ्कार है।

अथ प्रहर्षणमलङ्कारं निरूपयति -

वाञ्छितादधिकप्राप्तिरयत्नेन प्रहर्षणम् ॥ ४९ ॥

दीपमुद्द्योतयेद्यावत्तावदभ्युदितो रविः।

अन्वयः - अयत्नेन वाञ्छिताद् अधिकप्राप्तिः - प्रहर्षणम्। (यथा) यावद् दीपम् उद्द्योतयेत् तावद् रविः अभ्युदितः।

व्याख्या - अयत्नेन = प्रयत्नं विनैव, वाञ्छितात् = अभिलषितात्, अधिकस्य = अतिरिक्तस्य, प्राप्तिः = अर्जनं, प्रहर्षणं = प्रहर्षणनामालङ्कारः। उदाहरति - दीपमिति। यथा दीपं = प्रदीपं, यावत् = यावत्पर्यन्तं कोऽपि उद्द्योतयेत् तावत् = तावत्पर्यन्तं, रविः = सूर्यः, अभ्युदितः = उदयं प्राप्तः।

भावार्थः - यत्र प्रयत्नं विनापि ईप्सिततमं फलं प्राप्यते तत्र प्रहर्षणालङ्कारः। यथा दीपप्रकाशेच्छुकः जनः सूर्यं प्राप्नोति।

हिन्दी अर्थ - जहाँ प्रयत्न किये बिना ही इच्छा से अधिक लाभ हो जाय वहाँ प्रहर्षण अलङ्कार होता है। जैसे कोई प्रकाश के लिये दीप जलाना ही चाहता था कि सूर्य उदित हो गये। यहाँ दीपक के प्रकाश की इच्छा रखने वाले पुरुष को असंख्य कोटि अधिक सूर्य का प्रकाश अपने आप ही प्राप्त हो गया। अतः यहाँ प्रहर्षण अलङ्कार है।

अथ विषादनमलङ्कारं निरूपयति -

इष्यमाणविरुद्धार्थसम्प्राप्तिस्तु विषादनम् ॥ ५० ॥

दीपमुद्द्योतयेद्यावत्तावन्निर्वाण एव सः।

अन्वयः - इष्यमाण - विरुद्धार्थ - सम्प्राप्तिः तु विषादनम्। (यथा) यावत् दीपम् उद्द्योतयेत् तावत् सः निर्वाण एव।
व्याख्या - विषादनमाचष्टे = इष्यमाणेति। इष्यतेऽसावितीष्यमाणः = ईप्सितः तस्मात् विरुद्धार्थस्य सम्प्राप्तिः = अभीष्टार्थविरुद्धलाभ इत्यर्थः। विषादनम् = विषादननामालङ्कारः।

उदाहरति - दीपमिति। यावद् दीपम् उद्द्योतयेत् = वर्तिकां मुद्दीप्तां कुर्यात् तावत् एव सः दीपः निर्वाणः एव = शान्त एव। अत्र दीपमुद्द्योतयितुमभिलाषुकस्य तद्विरुद्धदीपनिर्वाणरूपार्थप्राप्तेर्विषादनालङ्कारः।

भावार्थः - अभीष्टस्य विपरीतप्राप्तिः भवति चेत् विषादनालङ्कारः। उदाहरणेऽस्मिन् दीपज्योतिर्वर्धनार्थं कृतः प्रयासः दीपनिर्वाणे सति विपरीतो जातः।

हिन्दी अर्थ - जहाँ इच्छा के विरुद्ध फल प्राप्ति हो वहाँ विषादन अलङ्कार होता है। जैसे - वह दीपक की ज्योति ज्यों ही तेज करने लगा त्यों ही दीपक शान्त हो गया। यहाँ इच्छा के विरुद्ध फल प्राप्ति होने से उक्त नाम का अलङ्कार होता है। यहाँ वाञ्छित बात के विरुद्ध कार्य होने से विषादन अलङ्कार है।

अभ्यास-प्रश्नाः

बहुविकल्पात्मकाः प्रश्नाः -

- काव्यस्य बाह्यशोभासम्पादकाः सन्ति -
(क) रसाः (ख) गुणाः
(ग) अलङ्काराः (घ) दोषाः ()
- पौर्वापर्यव्यतिक्रमः भवति -
(क) उपमायां (ख) रूपके
(ग) दृष्टान्ते (घ) अत्यन्तातिशयोक्तौ ()
- “यामीति प्रिय-पृष्टाया बलयोऽभवदूर्मिका” अत्र कोऽलङ्कारः -
(क) चपलातिशयोक्तिः (ख) रूपकम्
(ग) उल्लेखः (घ) परिणामः ()
- शब्दालङ्कारः नास्ति -
(क) अनुप्रासालङ्कारः (ख) यमकालङ्कारः
(ग) उपमालङ्कारः (घ) चित्रालङ्कारः ()

अतिलघूत्तरात्मकाः प्रश्नाः -

- “उपमा यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयोः”। अत्र ‘द्वयोः’ इत्यस्य कोऽर्थः।
- “इन्दुः इन्दुः इव” इत्यत्र कोऽलङ्कारोऽस्ति?
- प्रसिद्धस्य उपमानस्य उपमेयता कस्मिन् अलङ्कारे भवति?
- रूपकालङ्कारस्य लक्षणं लिखत।
- एकस्य अनेकैः बहुधा वर्णनं कस्मिन् अलङ्कारे भवति?
- सत्यस्य निषेधः असत्यस्य स्थापना कस्मिन् अलङ्कारे?
- “अयं प्रमत्तमधुपः त्वन्मुखं वेद पङ्कजम्” अत्र कोऽलङ्कारः?
- कार्यं दृष्ट्वा कारणस्य ज्ञानं कस्मिन् अलङ्कारे जायते?

लघूत्तरात्मकाः प्रश्नाः -

१. अलङ्कारलक्षणं विवेचयत ।
२. अनुप्रासः कतिविधः सविस्तरं लिखत ।
३. उपमा-अलङ्कारः विवेचनीयः ।

निबन्धात्मकाः प्रश्नाः -

१. रूपकाऽलङ्कारं सभेदं निरूपयत ।
२. अतिशयोक्त्यलङ्कारं सभेदं सोदाहरणञ्च निरूपयत ।
३. अधोलिखितानामलङ्काराणां लक्षणोदाहरणानि प्रदर्शनीयानि ।
(क) अपह्नुतिः ।
(ख) उत्प्रेक्षा ।
(ग) सम्भावना ।
(घ) परिणामः ।
४. युग्मभेदः विवेचनीयः -
उपमा - अनन्वयः ।
परिकरः - परिकराङ्कुरः ।
अपह्नुतिः - अतिशयोक्तिः ।
उपमा - प्रतीपोपमा ।
स्मृतिः - भ्रान्तिः ।
सामान्यं - मीलितम् ।
अर्थार्पणः - अनुमानम् ।